

บทความวิจัย

เรื่อง การวิเคราะห์ตัวละครเอกหญิงในนวนิยายแปลจีน ชุด โฉมงามบรรณาการ

โดย

นางสาว ธนัชชา อัครศรีวรรณท์

รหัสนักศึกษา 05590612

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยสกลนคร

ปีการศึกษา 2562

ลิขสิทธิ์ของคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยสกลนคร

ชื่อบทความวิจัย	การวิเคราะห์ตัวละครเอกหญิงในนวนิยายแปลจีน ชุด โฉมงามบรรณาการ
ชื่อนักศึกษา	นางสาว ธนัชชา อัครศรีวรรณันท์
ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ดร.นันทวัลย์ สุนทรภาระสถิตย์
สาขาวิชา	เอเชียศึกษา

บทคัดย่อ

บทความวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์ตัวละครเอกหญิงในนวนิยายแปลจีน ชุด โฉมงามบรรณาการ” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาตัวละครเอกหญิงในนวนิยายแปลจีน ชุด โฉมงามบรรณาการ โดยมีวิธีการศึกษาจากวิธีการสร้างตัวละครของริมมอน-คีนัน คือ 1.การรู้จักนิสัยตัวละครทางตรง 2.การรู้จักลักษณะและนิสัยตัวละครโดยการพรรณนาของผู้เล่าเรื่อง 3.การรู้จักลักษณะนิสัยของตัวละครผ่านมุมมองของตัวละครตัว 2.การรู้จักนิสัยตัวละครทางอ้อม 3.การรู้จักนิสัยจากการกระทำของตัวละคร 4.การรู้จักนิสัยตัวละครจากบท 5.การรู้จักนิสัยและทัศนคติของตัวละครจากความคิดของตัวละครนั้น ๆ 6.การรู้จักตัวละครทางอ้อมจากการที่ผู้เขียนบรรยายลักษณะภายนอกของตัวละคร และแนวคิดสตรีนิยมในนวนิยายแปลจีน ชุด โฉมงามบรรณาการ ผลการศึกษาพบว่า ตัวละครเอกหญิงทั้ง 3 ตัว มีลักษณะนิสัยที่แตกต่างกันไปเป็นคนละด้านอย่างโดดเด่น และมีความสามารถเฉพาะตัว

คำสำคัญ : นวนิยายแปลจีน, ตัวละครเอกหญิง, สตรีนิยม

กิตติกรรมประกาศ

บทความวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ตัวละครเอกหญิงในนวนิยายแปลจีน ชุด โหมงามบรรณาการ เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา 450112 การศึกษาเอกเทศ (INDEPENDENT STUDY)

บทความวิจัยชิ้นนี้สามารถสำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับการกรุณาอย่างสูงจาก อาจารย์ดร. นันทวัลย์ สุนทรภาระสสิต อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย ที่กรุณาให้คำแนะนำและให้คำปรึกษาจนทำให้ งานวิจัยในครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์ ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณอาจารย์อย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ผู้วิจัยหวังว่า งานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจ หากมีข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาดประการใด ข้าพเจ้าก็ขออภัยไว้ ณ ที่นี้

ธณัชชา อัครศรวิรัตน์

สารบัญ

	หน้า
บทนำ	1
1. ที่มาและความสำคัญของปัญหา	
2. วัตถุประสงค์ของการศึกษา	
3. ขอบเขตการศึกษา	
4. นิยามศัพท์	
5. วิธีการดำเนินวิจัย	
6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวละคร	
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดสตรีนิยม	
วิเคราะห์ตัวละครเอกหญิงในนวนิยาย ชุด โฉมงามบรรณาการ	18
วิเคราะห์แนวคิดสตรีนิยมในนวนิยาย ชุด โฉมงามบรรณาการ	36
บรรณานุกรม	45

บทที่ 1

บทนำ

1. ที่มาและความสำคัญ

วรรณกรรมแปลจีนเข้ามาในประเทศไทยตั้งแต่ยุคสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น สมัยรัชกาลที่ 1 พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าให้แปลหนังสือพงศาวดารจีนสองเรื่อง คือ ไชยอัน และสามก๊ก เป็นภาษาไทย การแปลวรรณกรรมจีนสองเรื่องนี้มีอิทธิพลอย่างมากต่อการแปลวรรณกรรมจีนในยุคต่อ ๆ มา ทั้งเรื่อง เลียดก๊ก ตังฮั่น ห่องสิน และได้รับความนิยมมากขึ้นในสมัยรัชกาลที่ 4 จุดประสงค์ในการแปลก็เปลี่ยนจากประโยชน์ในทางราชการบ้านเมืองมาเป็นเพื่อความรู้อย่างกว้างขวาง (วินัย สุทธิใส 2553 : 218-231)

ตั้งแต่รัชกาลที่ 7 เป็นต้นมาวรรณกรรมแปลจีนยิ่งได้รับความนิยมจากผู้อ่านมากขึ้นเรื่อย ๆ ในสมัยรัชกาลที่ 8 การแปลวรรณกรรมจีนได้เปลี่ยนแนวนิยมจากการแปลพงศาวดารหรืออภินิหารมาเป็นการแปลนวนิยายจีนหรือเรื่องสั้นของจีน ต่อมาในปี พ.ศ. 2500 ได้มีการนำต้นฉบับวรรณกรรมแปลประเภทกำลังภายในมาแปลเป็นภาษาไทยและได้รับความนิยมจากผู้อ่านมากขึ้นเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน (สายทิพย์ นุกุลกิจ, 2543: 316-317)

ปัจจุบันจากการเติบโตขึ้นของตลาดหนังสือ สำนักพิมพ์ และผู้อ่านที่มีความแตกต่างหลากหลายมากยิ่งขึ้น ส่งผลต่อความแตกต่างหลากหลายของตลาดวรรณกรรมจีนเช่นเดียวกันความหลากหลายของวรรณกรรมจีนที่นำเข้ามามีเนื้อหาและการดำเนินเรื่องราวที่หลากหลายน่าติดตามกว่าเดิมเป็นวรรณกรรมแปลจีนสมัยใหม่ มีทั้งนวนิยายรัก นวนิยายสืบสวนสอบสวน นวนิยายสยองขวัญ นวนิยายมหัศจรรย์ หรือนวนิยายแฟนตาซี นวนิยายสะท้อนปัญหาสังคม เป็นต้น ทำให้ตลาดนวนิยายแปลจีนได้รับความนิยมจากผู้ผลิตและผู้จัดพิมพ์มากยิ่งขึ้น (กาญจนา เหล่าโชคชัยกุล, 2558)

นวนิยายแนวย้อนเวลาจึงเป็นนิยายอีกประเภทที่ได้รับความนิยมจากผู้อ่านด้วยเช่นกัน เนื่องจากนวนิยายประเภทนี้เป็นเรื่องที่มีการพบเจอสถานการณ์และเรื่องราวแปลกใหม่ชวนให้ติดตาม โดยงานเขียนประเภทนี้ตัวละครเอกมักจะเป็นบุคคลธรรมดาในปัจจุบัน ที่ได้ย้อนเวลากลับไปยังอดีต และมีโอกาสเป็นจุดเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลงในประวัติศาสตร์ หรืออีกรูปแบบหนึ่งที่ตัวเอกข้ามเวลาจากอดีตมาปัจจุบันหรืออนาคต จนได้พบเจอกับประสบการณ์ใหม่ ๆ การเปิดเรื่องด้วยเนื้อหาการย้อนเวลาหรือการข้ามเวลา ล้วนเป็นการสร้างความกระหายใคร่รู้ให้ผู้อ่านอยากติดตามต่อไป

นวนิยายแปลจีน ชุด โฉมงามบรรณาการ เป็นผลงานการประพันธ์ของ ฉีเยินหลู่ นักเขียนชาวจีน และได้รับการแปลเป็นไทยโดยสำนักพิมพ์ห้องสมุด ในชุดนี้ประกอบไปด้วยนวนิยายสามเรื่อง คือ เพชรยอดคทา เพชรยอดขุนพล เพชรยอดบัลลังก์ ตามลำดับ โดยมีตัวละครเอกหญิงเป็นตัวละครดำเนินเรื่อง เล่าเรื่องผ่านฉากจินโบริวมที่สมมติขึ้นจากจินตนาการของผู้เขียน

กล่าวถึงสามพี่น้องสกุลชิงจากแคว้นเฮี้ยวที่ถูกบังคับส่งมาเป็นของบรรณาการแก่ฮ่องเต้แคว้นฉงเยว่ แต่เพื่อต่อต้านจึงคิดฆ่าตัวตายเป็นเหตุให้จ้วฉิง แพทย์นิติเวช และกั๋วอวิน สารวัตรในยุคปัจจุบันที่ถูกอำนาจลึกลับจากจันยันต์แปดทิศพาข้ามมิติมายังโลกนี้เข้าอาศัยที่ร้างของชิงหลิงที่ใหญ่ และชิงโม่น้องเล็ก สามพี่น้องสกุลชิงเหลือเพียงชิงเฟิงพี่คนกลาง และเพื่อป้องกันการฆ่าตัวตายทั้งสามคนจึงถูกแยกจากกัน ชิงหลิงกับชิงเฟิงถูกสลับตัวกันเนื่องจากความเข้าใจผิดของทหาร ชิงหลิงจึงถูกส่งไปที่จวนอัครเสนาบดีโหลวซีเหยียน ชิงเฟิงถูกส่งเข้าวังฮ่องเต้เยียนหงเทียน และชิงโม่ถูกส่งไปจวนแม่ทัพใหญ่ชูหลิง

เพชรยอดคทา นวนิยายเรื่องแรกในชุด โฉมงามบรรณาการ กล่าวถึง แพทย์สาวนิติเวชในจีนยุคปัจจุบันที่วิญญูณถูกพาข้ามมิติมาอยู่ในร่างชิงหลิงพี่ใหญ่ในสามพี่น้องตระกูลชิงที่เสียชีวิตจากการฆ่าตัวตาย เธอถูกส่งตัวไปยังจวนอัครเสนาบดีโหลวซีเหยียนในฐานะชิงเฟิง ระหว่างทางมีชาวบ้านที่ต้องการให้โหลวซีเหยียนให้ความเป็นธรรมจับตัวเธอไป แต่ปรากฏว่าคนที่ชาวบ้านต้องการให้ช่วยเสียชีวิตในคุกเรียบร้อยแล้ว จ้วฉิงจึงมีโอกาสได้แสดงฝีมือในการชันสูตรศพเป็นครั้งแรก หลังจากนั้นเธอได้มาอาศัยอยู่ที่จวนและช่วยเหลือโหลวซีเหยียนจากอาการป่วย เขาจึงช่วยเหลือให้เธอได้เข้าไปพบกับพี่น้องอีกคนในวัง เมื่อเข้าไปในวังก็มีเหตุการณ์องค์หญิงเจ็ดจากแคว้นเปย์ฉีเสียชีวิตจากการถูกพิษงู องค์ชายสามพี่ชายขององค์หญิงเจ็ดต้องการให้ผู้ชันสูตรศพเป็นผู้หญิง เธอจึงรับหน้าที่นั้นและสร้างความตกใจแก่ผู้อื่นที่เธอสามารถชันสูตรศพได้อย่างแม่นยำและผ่าชันสูตรได้ เหตุการณ์นี้เองทำให้เธอทราบว่าตนเองอยู่ในร่างของชิงหลิงไม่ใช่ชิงเฟิงอย่างที่เข้าใจตอนแรก ฮ่องเต้โหม่มากจึงส่งชิงเฟิง ส่วนเธอถูกกักบริเวณอยู่ที่จวนอัครเสนาบดี ต่อมาเจ้ากรมอาญาจะมาหาเธอที่จวนเพื่อปรึกษาเรื่องคดีและรู้ว่าคนที่ตกเป็นผู้ต้องสงสัยคือคนที่เคยช่วยเหลือเธอไว้ และมีคนจากจวนแม่ทัพมาหาเธอพอดีเพื่อให้เธอรักษาชิงโม่น้องสาวที่ไม่สบายของเธอและบอกว่าเธอคือคนที่รักษาได้ จ้วฉิงจึงรู้ว่าชิงโม่คือกั๋วอวินเพื่อนของเธอที่เป็นตำรวจและข้ามเวลามาพร้อมกันนั่นเอง จ้วฉิงร่วมมือกับกั๋วอวินสืบหาความจริงเกี่ยวกับคดีที่เกิดขึ้น พร้อมกับความสัมพันธ์ระหว่างเธอกับอัครเสนาบดีที่ดีขึ้นเรื่อย ๆ จนตกเป็นเป้าโจมตีของไทเฮาแม่ขององค์หญิงที่ผิดหวังจากอัครเสนาบดี เธอให้การช่วยเหลือด้านคดีกับเจ้ากรมอาญาบ่อยครั้งและได้รับการชื่นชมในด้านฝีมือ จนกระทั่งเรื่องราวดำเนินมาถึงวันแต่งงานของเธอที่ควรจะมีความสุข แต่โหลวซีเหยียนกลับถูกใส่ร้ายว่าเป็นกบฏด้วยฝีมือไทเฮา จ้วฉิงจึงต้องหา

หนทางและใช้เล่ห์เหลี่ยมจากความฉลาดของตนเองช่วยเหลืออัครเสนาบดีให้พ้นผิดและได้แต่งงานอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุขในที่สุด

เพชรยอดขุนพล นวนิยายเรื่องที่สองในชุด โฉมงามบรรณาการ กล่าวถึง กู้วีน สารวัตรมือปราบที่วิญญานถูกพาข้ามมิติมาอยู่ในร่างของซิงโม่น้องเล็กในสามพี่น้องตระกูลซิงที่เสียชีวิตจากการฆ่าตัวตาย เธอถูกส่งตัวไปที่จวนแม่ทัพใหญ่ชู่หลิงผู้ที่เกลียดความอ่อนแอ ทำให้ภายในจวนไม่มีสตรีแม้แต่คนเดียว กู้วีนรู้สึกตัวครั้งแรกเธอก็อยู่ในห้องของชู่หลิงและเมื่อได้พบหน้าก็เกิดการปะทะกันขึ้น ทำให้เธอรู้สึกไม่ถูกชะตากับเขา ระหว่างนั้นได้พบกับกระเป๋ปิงเลียนโดยบังเอิญ เมื่อตั้งสติได้เธอพบว่าตนเองอยู่ในร่างของเด็กสาวอ่อนแออายุยังไม่ถึง 15 ปี จึงพยายามฝึกฝนร่างกายให้แข็งแรงขึ้น และเพื่อเอาชนะชู่หลิงน้องชายของแม่ทัพใหญ่ที่สบประมาทว่าเธอเป็นแค่ผู้หญิงอ่อนแอ เธอจึงเดิมพันการฝึกทหารใหม่กับเขา และใช้วิธีการฝึกของเธอทำให้ทหารยอมรับและเชื่อฟังเธอจนนำชัยชนะมาได้ ในที่สุด และได้รับปิงเลียนกระเป๋คู่อของชื่อเสวี่ยที่ถูกครอบครองโดยชู่หลิงมาเป็นของรางวัล หลังจากนั้นเพราะคดีที่จ้วงฉิงเคยฝากให้เธอช่วยสืบนั้นนำไปสู่คดีทองคำที่หายไปของราชสำนัก ชู่หลิงจึงต้องออกเดินทางไปจัดการให้เสร็จก่อนงานสมโภชประจำปี กู้วีนจึงเดินทางตามไปด้วย และมีส่วนร่วมในการปราบโจรจวนแม่ทัพใหญ่ชู่หลิงยอมรับในฝีมือเธอและมีความสัมพันธ์ที่ดีขึ้น จนกระทั่งจ้วงฉิงตามให้เธอกลับมาช่วยเรื่องคดีที่เมืองหลวง เมื่อคดีจบลงกู้วีนก็เข้าไปพัวพันกับคดีใหม่ที่เกิดขึ้น จนต้องบาดเจ็บหนักเพราะช่วยเหลือน้องสาวของเจ้าเทียน ด้วยความเป็นห่วงชู่หลิงจึงหาวิธีให้เธออยู่ในจวนด้วยการฝึกทหาร กู้วีนตอบตกลงและฝึกหน่วยรบพิเศษขึ้นมา ตั้งชื่อว่าหน่วย อินทรีเหิน หน่วยนี้มีประสิทธิภาพในการทำงานสูงมาก เมื่อมีเหตุการณ์จับตัวประกันนำชายของฮ่องเฮาเพื่อแลกกับตัวของเธอ เธอจึงอาสาออกไปจัดการเอง โดยมีฮ่องเต้คอยจับตาดูอยู่ หลังจากภารกิจจบลงกู้วีนได้รับคำชื่นชมจากฮ่องเต้ และพระราชทานอนุญาตให้เธอแต่งงานกับชู่หลิง หลังจากนั้นก็มีเหตุการณ์ที่ต้องปราบโจรสลัดทะเลบูรพา กู้วีนทั้งเป็นห่วงชู่หลิงที่ต้องเดินทางไป และชู่หลิงที่โดนจับเป็นตัวประกัน แต่ไม่ได้รับอนุญาตให้ตามไปด้วย จึงขอพระราชทานจากฮ่องเต้ด้วยการแข่งขันยิงเรือไฟของตนเองกับทหารอีกแปดคนเพื่อพิสูจน์ว่าตนเองมีความสามารถพอจนได้รับอนุญาตจากฮ่องเต้ให้เป็นกุนซือของการเดินทัพครั้งนั้นและออกเดินทางไปกับชู่หลิงได้สำเร็จในที่สุด หลังจากจบเหตุการณ์นั้นเธอสองจิตสองใจว่าควรจะอยู่ที่นี้ต่อหรือกลับไปยุคปัจจุบันนี้ เพราะงานยันต์แปดทิศที่พาเธอมาเป็นของตระกูลชู่และมันสามารถพาเธอกลับไปได้ จนกระทั่งถึงวันเคารพบรรพชนของตระกูลชู่มาถึง เธอจึงรู้เหตุผลว่าที่เธอข้ามมิติมาที่นี่เป็นเพราะงานยันต์แปดทิศตราประจำตระกูลชู่ต้องการเธอที่เป็นหญิงสาวตามโชคชะตาให้เธอมาปลดปล่อยวิญญานที่ถูกขังไว้ในกระเป๋คู่อเสวี่ยและปิงเลียน หลังจากนั้นเธอบอกความจริงให้ชู่หลิงรู้ว่าเธอไม่ใช่ซิงโม่ และตัดสินใจอยู่กับเขาที่ตระกูลชู่ต่อไป

เพชรยอดบัลลังก์ นวนิยายเรื่องที่สามในชุด โฉมงามบรรณาการ กล่าวถึง ชิงเฟิง พี่รองในสามพี่น้องตระกูลชิงคนเดียวที่เหลือรอดจากการฆ่าตัวตาย ด้วยความเข้าใจผิดจึงถูกส่งเข้าวังเป็นนางสนมแก่ฮ่องเต้เยียนหงเทียนและคิดว่าพี่น้องของเธอตายไปหมดแล้ว เธอจึงคิดที่จะสังหารฮ่องเต้ที่ทำให้พ่อแม่ของพวกเธอเสียชีวิตในคุกและต้องมาตกอยู่ในสภาพนี้ สถานภาพของเธอในวังไม่ค่อยดีนักด้วยทุกคนเห็นว่าใบหน้าของเธอเสียโฉมด้วยรอยมีดคงไม่สามารถเป็นใหญ่ในวังหลังได้ เมื่อได้พบฮ่องเต้ก็รู้ว่าเธอไม่ใช่ชิงหลิง เพราะเคยเจอกับชิงหลิงมาก่อนและเป็นต้นเหตุที่ทำให้ฮ่องเต้ขอสามพี่น้องสกุลชิงเป็นบรรณาการจากแคว้นเฮ่าเยว่ เธอมีความคิดที่จะปลงพระชนม์จึงถูกลงโทษ ต่อมาถูกตั้งเป็นชิงผิน จึงเปลี่ยนมาตั้งใจรับใช้เพราะกลัวพี่น้องจะเดือดร้อน และมีโอกาสได้พบฮ่องเต้ที่กำลังเสียใจเรื่องที่ไทเฮาไม่เคยรักตนเองจึงปลอมโยนเขาทำให้เธอได้รับความโปรดปรานมากขึ้น จนเป็นที่อิจฉาของฮองเฮา หลังจากนั้นเธอถูกฮองเฮาใส่ร้ายว่าทำคุณไสยใส่ตนเองร่วมกับฮุยเฟย แต่เธอสังเกตได้จึงหลบเลี่ยงทัน คนที่ถูกลงโทษจึงมีแค่ฮุยเฟยคนเดียว เมื่อเธอตั้งครมภ์จึงได้รับการแต่งตั้งให้เป็นชิงเฟย และคอยช่วยเหลือฮุยเฟยที่ตั้งครมภ์อยู่ในตำหนักเย็นจนรอดมาได้ ฮองเต้พาเธอออกไปประทับที่ตำหนักนอกวังแต่ก็ถูกปองร้ายจนคลอดก่อนกำหนด หลังจากนั้นไม่นานลูกชายของเธอก็ถูกวางยาพิษจนเสียชีวิต ทำให้เธอเสียใจมาก ความสัมพันธ์ระหว่างเธอกับฮ่องเต้แย่งลง จ้าวฉิงและกั๋ววินพาหมอเทวดามารักษาหน้าของเธอ เธอยอมรักษาแม้ว่าจะต้องเผชิญกับความเจ็บปวดเป็นอย่างมากเพื่อมาแก้แค้นฮองเฮาที่ทำร้ายลูกของเธอ เมื่อรักษาใบหน้าแล้วเธอจึงเปิดเผยกับคนอื่นว่าฮุยเฟยมีลูกชายและขอลูกของฮุยเฟยมาเลี้ยงเพื่อปกป้องไม่ให้เป็นแบบลูกของเธออีก หลังจากนั้นไม่นานเธอก็ตั้งครมภ์อีกครั้ง ชิงเฟิงกลัวว่าจะซ้ารอยครวก่อน จึงขอร้องให้จ้าวฉิงที่กำลังตั้งครมภ์อยู่รับลูกของเธอไปเลี้ยงด้วยกันและหาทารกหญิงมาเปลี่ยนแทน เมื่อคลอดลูกได้ไม่นานเธอก็ถูกใส่ร้ายว่าวางยาพิษฮ่องเต้และโดนจับขังคุกพร้อมกับพี่น้องสาวของเธอ แต่ไม่นานนักอัครเสนาบดีก็พาตัวเธอออกไป และบอกว่าฮ่องเต้ต้องการให้เธอพ้นจากอันตราย เพราะฮองเฮากำลังก่อกบฏบังคับให้ฮ่องเต้สละบัลลังก์เพราะลูกของเธอที่ไม่ใช่สายเลือดจะได้ขึ้นเป็นฮ่องเต้แทน ชิงเฟิงจึงขอร้องให้เขาส่งเธอกลับเข้าไปในวังเพื่ออยู่เคียงข้างฮ่องเต้ และพบว่าเธอโดนอัครเสนาบดีหลอก พวกเขาได้รับความเข้าใจกันและฮ่องเต้ก็รู้อยู่แล้วว่าเธอสืบเปลี่ยนลูกชายตัวเองกับทารกหญิงคนอื่น ภายหลังเธอขอออกมาอยู่นอกวังอย่างสงบสุข โดยมีฮ่องเต้มาหาบ่อยๆ

การสร้างตัวละครเอกหญิงของนิยาย ชุด โฉมงามบรรณาการมีความน่าสนใจเป็นอย่างมาก เนื่องจากมีตัวเอกหญิงถึงสองคนที่เป็นคนในยุคปัจจุบันและเดินทางผ่านห้วงเวลาย้อนไปในยุคจีนโบราณที่เป็นฉากสมมติขึ้นมา และเป็นผู้หญิงที่มีความสามารถในด้านนิติเวช การสืบสวน การต่อสู้ต่างจากผู้หญิงในยุคสมัยนั้น และต้องมารับสภาพกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมรอบตัวจากในยุค

ปัจจุบันมาสู่ยุคที่เห็นว่าสตรียังเป็นสิ่งด้อยค่า และตัวเอกหญิงอีกคนหนึ่งที่ต้องเข้าวังและเผชิญกับการแย่งชิงอำนาจในวังหลังทิ้งเพื่อตนเองและคนอื่น ๆ

จ้าวฉิง

ตัวละครเอกหญิงเรื่อง เพชรยอดคทา เธอเป็นแพทย์หญิงนิติเวชที่ถูกพาข้ามเวลามาพร้อมกับเพื่อนสนิทชื่อกู่อวี่น อาศัยอยู่ในร่างซิงหลิงพีใหญ่สกุลซิง

ตามนิยายกล่าวว่าเธอมีนิสัยเด็ดเดี่ยว เยือกเย็นและฉลาดหลักแหลม ไม่กลัวอะไร และมีสายตาเย้นชา เห็นได้จาก

พวกเขาจ้องจนตาแทบจะถลนออกมานอกเบ้า ทว่าไม่มีใครกล้าเอ่ยปาก แม่มางผู้นี้ดูเย้นชานัก โดยเฉพาะสายตาของนางนั้นใช้ทีมนางผู้คนต่างลูกศรได้เลย พวกเขาไม่มีใครกล้าจ้องหน้านางสักคน แม้แต่เสี่ยวอู่อัจฉริยะผู้ไม่กลัวตายก็ยังไม่กล้าที่จะเข้าใกล้นางมากนัก ทำได้เพียงนั่งยองๆ อยู่ข้างๆ คอยถามไถ่อย่างเป็นมิตร "โชคดีที่เจ้าปลอมตัวเป็นชาวบ้านได้เหมือนจริงเหลือเกิน ไม่อย่างนั้นพวกทหารจะต้องหาเจ้าเจอแน่ๆ แต่เจ้ารู้ได้อย่างไรว่าทางจวนอัศวรเสนาบดีจะต้องส่งคนมา"

(เพชรยอดคทา เล่ม 1 2557: 54)

มีนิสัยที่ต่างจากสตรีในยุคหนึ่ง สร้างความประหลาดใจให้แก่ผู้พบเห็น

"ม...แม่มางจ้าว" อู่อัจฉริยะมองดูขามข้าวต้มใบโคที่ยามนี้สามารถมองเห็นกันข้ามได้อีกครั้ง เขากลืนน้ำลายแล้วถามอย่างระมัดระวัง "ท่านต้องการเติมอีกถ้วยหรือไม่"

จ้าวฉิงวางขามข้าวลง ตอบกลับด้วยน้ำเสียงเย็นเยียบตามแบบฉบับของตนเอง "เรียกฉัน เอ๊ย...ข้าว่าจ้าวฉิงก็พอ ส่วนข้าวต้มนั้นไม่ต้อง"

"อ้อ" อู่อัจฉริยะลอบถอนหายใจยาว ในที่สุดนางก็กินอิ่มเสียที! ข้าวต้มใกล้จะหมดหม้อแล้วด้วย นำแปลก...ปกติบุตรสาวผู้ดีมีสกุลเขาไม่ได้ค่อย ๆ เคี้ยว ค่อย ๆ กลืน ค่อย ๆ กินอย่างพิถีพิถันกันหรอกหรือนี่พวกเขาคงไม่ได้ซิงตัวมาผัดคนหรือกนะ เหลียวกลับไปมองชาวบ้านคนอื่น ก็เห็นได้ว่ามีความคิดที่ไม่แตกต่างกัน

(เพชรยอดคทา เล่ม 1 2557: 53)

และมีความสามารถในด้านการชั้นสูตรศพ จนเป็นที่แปลกใจของผู้คนในยุคนั้น

ต้นยี่หลันสะกดความสงสัยไว้ในใจแทบไม่ได้

ตกลงชิงเฟิงเป็นศิษย์ใครกันแน่? ดูจากขั้นตอนการชั้นสูตร การบอกเล่าลักษณะเด่นของศพและระดับความละเอียดในการชั้นสูตรของนางไม่แพ้หัวโจกชั้นเยี่ยมคนใดในโลกนี้ แม้จะนับตัวเองด้วยแล้วก็ตาม

เยียนหงเทียนตกตะลึง สตรีภายใต้ม่านไหมผู้กำลังเผชิญกับศพอย่างเยือกเย็นพิณิจพิเคราะห์ยังใช้สวาน้อยอ่อนโยนดูสวยงามน่าคนนั้นที่เขารู้จักจริงหรือ? ไม่ เป็นไปไม่ได้... หลายปีมานี้ หน้าตาของนางปรากฏในความคิดคำนึงของเขายู่บ่อยครั้ง เขาไม่มีทางจำผิดแน่ แต่....คนที่อยู่เบื้องหน้านี้ ดูแตกต่างทว่ายังคงเปี่ยมด้วยเสน่ห์

นางมีกี่โฉมหน้ากัน?

(เพชรยอดคทา เล่ม 1 2557: 292)

กู่อวิน ตัวละครเอกหญิงจากเรื่อง เพชรยอดขุนพล เธอเป็นสาวร่ำรวยมือปราบที่ถูกพาข้ามเวลา มาพร้อมกับเพื่อนสนิทจ้าวฉิง ได้มาอยู่ในร่างของชิงโม่ น้องเล็กสกุลชิง ตามนิยายกล่าวว่าเธอมีนิสัยเป็นคนตรงไปตรงมา กล้าหาญ เก่งการต่อสู้ทุกชนิด ไม่กลัวใคร เห็นได้จาก

ชูหลังตัวดำแดงที่ปิดหน้าหญิงสาวออก ที่แรกคิดว่าจะได้เห็นใบหน้าที่กำลังหวาดผวาสุดขีด นางจะต้องกรีดร้องหรือร้องไห้เป็นสายฝนแน่

ทว่า... ไม่คิดเลยว่าตนต้องเจอกับโทสะแผดปะทุ ร้อนแรงราวกับดวงตาของพญามังกร!!!

ชูหลังถึงกับมณะ...

หากไม่ใช่เพราะเขาจิตแข็งเกินใคร เป็นไปได้มากกว่าคงจะกระเจิดกระเจิงเรียกหา มารดาไปแล้ว สตรีวิปริตชนิดใดกัน ถึงมีดวงตาเช่นนี้?

(เพชรยอดขุนพล เล่ม 1 2558: 38)

อยู่ ๆ มีออร่าร้อนของเขาก็อบกุ่มใบหน้าของเธอ กู่อวินเกิดความรู้สึกใจเต้นพับ ๆ ในอก ลมหายใจพลันสั้นไหวไปด้วย... ตามหลักการแล้วถ้าผู้ก่อการร้ายจู่โจมใบหน้าคุณ แปลความหมายได้สองประการ หนึ่ง...มันอาจจะอยากหักคอคุณให้ตาย หรือสอง... มันอาจนึกทีน... ไม่ว่าจะตายหรือจะเสียตัวตอนนี้กู่อวินไม่พร้อมทั้งนั้นเธอจึงเบือนหน้าหนี แต่แรงมือของชายผู้นี้เฝือจะจนน่าตกใจ เธอขยับไม่ได้เลยสักนิด ผู้กองสาวจึงตัดสินใจเด็ดขาด

อ้าปากกัดข้อมือมันเสียเลย!!!

(เพชรยอดขุนพล เล่ม 1 2558: 40)

มีความสามารถในการสืบคดี มองเห็นสิ่งที่ผู้อื่นมองข้าม

ก๊อวินยกไหล่ ปกปิดจิตใจอันร้อนรนของตนเอง "พวกเจ้าไม่รู้สิหรือว่าคดีนี้มีพิรุณเต็มไปหมด?"
 นัยน์ตาซูเร็นพลันฉายแววประหลาด เอ่ยถามอย่างล่องเชิง "ทำไมอาซ้อถึงว่าอย่างนั้นล่ะ?"
 คำว่า 'อาซ้อ' ราวกับยัณฑ์คุ้มกาย....

ผลึกให้ร่างสูงองอาจในชุดนักรบถอยห่างอีกสองก้าว

ก๊อวินกางสำนวนคดีออก พบว่าด้านในมีสำนวนเขียนแยกเป็นเล่มเล็กๆ อีกสามเล่ม เธอเอ่ยปาก
 วิเคราะห์ "ผู้ตายถูกฆ่าในคุก แคมตายหลังจากถูกตัดสินโทษประหารแล้วด้วยมันไม่น่าสงสัยหรือ? ข้าร้าย
 ฆาตรกรคือพ่อบ้านของผู้ตาย แรงจูงใจในการก่อคดีกลับเป็นว่าเจ้านายดูแลไม่ดีพอ คนจะตายอยู่แล้ว มันมี
 ความแค้นอะไรกันหนักหนาถึงบีบให้พ่อบ้านเสี่ยงอันตรายมาลอบฆ่าเจ้านายถึงในคุกแบบนี้? ไม่เมกเซนส์"
 เมกเซนส์???

สองพี่น้องมองตากัน... หรือเป็นภาษาท้องถิ่นเฮ้อเอว?

"แถมพยานหลักฐานที่ใช้ตัดสินเรื่องลอบเปลี่ยนเสปียงทหารก็ยังไม่ค่อยดี ทั้งรายงานชั้นสูตรศพ
 คำอธิบายรูปคดี และคำปิดคดีมันขัดแย้งกันเองแบบน่าเวียนหัว คดีที่หลักฐานมิได้เชื่อมโยงกันชัดเจน ก็
 มักจะถูกปิดด้วยการฆ่าตัดตอนเพื่อปิดปากตัวกลางอย่างนี้แหละ"

ก๊อวินหงุดหงิดจริงๆ ซ่องโหว่เยอะขนาดนี้ พวกเขาไม่รู้สิก็แปลกๆบ้างเลยหรือ?

แม้ว่าซูเร็นจะมูเซ่ลู่วามจนมองไม่พบ แต่คนอย่างซูเร็น ทำไมจึงมองไม่เห็น?

ซูเร็นก้มหน้าลงเล็กน้อย สีหน้านั้นทั้งตะลึงและครุ่นคิดนางเพียงดูผ่านตาแค่หนึ่งรอบ กลับพบ
 ปัญหาที่เหล่าขุนซือต้องใช้เวลาวินิจฉัยถึงสองวัน ถ้อยคำที่นางใช้วินิจฉัยก็ยิ่งน่าประหลาดใจการใช้
 ศัพท์เฉพาะด้านบ่งบอกถึงความชำนาญในสิ่งที่พูด แต่ละประเด็นสามารถชี้ให้เห็นเหตุและผลได้อย่างชัด
 เจน ราวกับว่านางเคยเห็นของแบบนี้มาแล้วนับครั้งไม่ถ้วน

ซิงไม่เป็นสตรีแบบไหนกัน?

(เพชรยอดขุนพล เล่ม 1 2558: 169-170)

มีความสามารถในการฝึกทหาร วางแผนการรบจนสามารถทำให้ผู้ที่เป็นกุนซือของ กองทัพ
 ยอมรับได้

ก๊อวินขึ้นนิ้วไปทางด้านขวาของซูเร็น "ขวามือ คือซ่องโหว่ที่เขาป้องกันได้ไม่ดีพอ" เหมือนจะช่วย
 พิสูจน์คำพูดเธอ ทั้งสองทัพที่กำลังรุกประจัญกันเริ่มเฉลยผลลัพธ์ทีละน้อย กระบวนทัพของซูเร็นในตอน
 แรกเปรียบเสมือนพยัคฆ์ตึกปีก ทัพหน้าทางกรงเล็บไล่พิศอีกฝ่ายอย่างบ้าคลั่ง น่าเสียดายที่ทัพหลังไม่เป็น
 ใจวิงไล่ทัพหน้าไม่ทัน ยามที่ทัพหน้าบุกทะลุจนศัตรูพ่ายกระเจิง ทัพหลังยังคงเรื่องช้า วิ่งเสริมเข้ามาไม่
 ทันการทำให้ดูเฉิน ๆ เหมือนกองทัพที่มีแต่หัวกับหาง ตรงกลางเปิดเป็นช่องว่างขนาดใหญ่ อีกฝ่ายถือ

โอกาสนี้แทรกเข้ามาและตีโต้กลับได้อย่างง่ายดาย... โดยเฉพาะด้านขวาเห็นได้อย่างชัดเจนว่ากำลังเสียรูป
กระบวน

ซูเร็นขมวดคิ้วแน่น หายใจขัดกับทวิเคราะห์ที่เฉียบแหลม ในคราแรกที่เห็นสตรีนางนี้แฝงกาย
แอบมองอยู่ เขาคิดเพียงว่านางเป็นตุ๊กตาตัวน้อยจากต่างแคว้น เป็นเพียงของเล่นที่องค์เหนือหัว
พระราชทานให้พี่ชาย นางไม่มีทางรู้เรื่องการจัดการกระบวนทัพของทหาร ไม่รู้ความมหัสจรรย์ของการสู้รบ
นางจึงเผยรอยยิ้มโง่ๆ ออกมา

เวลานี้... เขารู้ว่าคนมองผิดอย่างไม่น่าให้อภัย

สตรีผู้นี้ไม่เพียงแค่ว่า...รู้ซึ่งอย่างทะลุปรุโปร่งจนตัวเองยังรู้สึกละอาย

ซูเร็นสะกดความตกตะลึงในใจเอาไว้ ถ้ามตอเหมือนชวนคุย"แล้วเจ้าคิดว่า ทำอย่างไรจึงจะ
ชนะ?"

"เพิ่มกำลังป้องกัน" ขอเพียงยันได้สักครึ่งชั่วโมง ด้วยพลังโจมตีของกระบวนทัพนี้ น่าจะเอาชนะ
ฝ่ายตรงข้ามได้

(เพชรยอดขุนพล เล่ม 1 2558: 77)

ชิงเฟิง ตัวละครเอกหญิงจากเรื่อง เพชรยอดบัลลังก์ เธอเป็นพี่น้องสกุลชิงเพียงคน
เดียวที่เหลือรอดอยู่ ตามนิยายกล่าวว่าเธอเป็นสตรีที่เยอหยิ่ง ทั้งดูและทรนงในศักดิ์ศรี เห็น
ได้จาก

บุตรคนกลางตระกูลชิงหันกายกลับมาซ้ำๆ สองมือเรียบบางรบกวน คำพูดถูกเอื้อนเอ่ยหนักแน่น
ราวขุนเขา "พี่ใหญ่ ข้าจะอยู่ที่เฮาเยว่ อยู่เคียงข้างศพท่านพ่อท่านแม่ แม้จะต้องทิ้งร่างไว้วิญญาณไว้ที่นี่
วันนี้ข้าก็ยอม"

แสงสว่างแปลบปลาบวาบขึ้นอีกครั้งผสานกับเสียงกึกก้องราวฟ้าพิโรธ ทุกอย่างดิ่งขึ้นพร้อม ๆ
กับคำพูดของชิงเฟิง สายฟ้าสีขาวที่พาดผ่านเข้ามาในห้องโถงทำให้ชิงหลิงมองเห็นถึงแวตามุ่งมั่นเด็ดเดี่ยว
ของผู้เป็นน้อง

(เพชรยอดบัลลังก์ เล่ม 1 2558: 15-16)

ชิงเฟิงจ้องมองตัวเองในคันท่องทรงรี ภายใต้เงื้อมมือของผู้อื่น ตนยิ่งมอญมอญดูคล้ายเครื่อง
บรรณาการที่เป็นเพียงของเล่นไร้จิตวิญญาณต่อให้แต่งหน้าอย่างประณีต เลือกลงใช้แป้งอบหน้าชั้นสัก
เพียงใดก็มีอาจปิดบังบาดแผลเป็นบนหน้าได้ทั้งหมด

แล้วใครจะสนใจ?

หัวใจนางกำลังหลังเลือด...กำลังหัวเราะอย่างคลุ้มคลั่ง

เยียนหงเทียนอยากจะเขยชมสาวงามมี? ฝันไปเถิด

มือที่ห้อยอยู่ข้างกายนั้นกำหมัดแน่น ปล่อยให้เล็บแหลมทั้งสิบนิ้วแทงเข้าฝ่ามือนุ่ม
ยิ่งเจ็บเพียงใดก็ยิ่งจำได้

รอยยิ้มอามาตที่มุมปากของชิงเฟิง ยิ่งชั่วร้ายมากเท่าใดก็ยิ่งสะคราญโฉมมากเท่านั้น

(เพชรยอดบัลลังก์ เล่ม 1 2558: 56)

และที่สำคัญคือรักที่รักนัองยิ่งกว่าชีวิตตนเอง

เยียนหงเทียนซุกไซริไบหน้าเข้ามาพอนพื้นเก็บกักความหวานละมุนจากของเล่นชิ้นใหม่อย่างถือ
สิทธิ์ ยิ่งนางร้องครวญปานจะขาดใจเขายังเพิ่มแรงเข้าห้าห้าห้าจนผิวม่วงดั่งหยกขาว เป็นปิ่นแดงจากรอย
ครูดของไรหนวดเครา ยิ่งเรือนกายบางสั่นสะท้านเขาก็งึกอยากกลืนกินนางเข้าไปในกาย ในใจยามนี้
พร้อมละทิ้งทุกภารกิจที่รอคอย ไม่มีสิ่งใดสำคัญไปกว่าสตรีตรงหน้าอีกแล้ว "ชิงหลิง... เจ้างามยิ่งกว่าที่ข้า
เคยเห็นมากนักข้าหมายปองเจ้ามานานแล้วรู้หรือไม่ สิ่งใดที่ข้าต้องการไม่มีวันหลุดมือเป็นอันขาด"

ชิงหลิง...

คำพูดนี้ตั้งรังสัดอันน้อยนิดของนางกลับมา

ชิงเฟิงตัวแข็งเกร็ง สองตาเบิกกว้าง

พี่หลิง... ไม่เอ่อ...

สติกลับเข้าสู่ร่างพร้อมกับวิญญาณดั่งแค้นที่ตื่นขึ้นอีกครั้ง

ทันใดนั้นเอง...

ชิงเฟิงกระทำการรวดเร็วในชั่วอึดใจมือบางข้างหนึ่งยกขึ้นตึงอาวุธที่สอดอยู่กับเรือนผมยุ่งเหยิง
ออกมา เยียนหงเทียนนั้นคิดไม่ถึงเลยว่าสตรีในอ้อมกอดจะซ่อนมีดไว้เล่มหนึ่ง เขาไหวตัวทันเพียงชั่ว
พริบตา ก่อนที่คมมีดจะแทงเข้ามาอย่างรวดเร็ว

(เพชรยอดบัลลังก์ เล่ม 1 2558: 69-70)

ยอมทำทุกอย่างเพื่อไม่ให้พี่น้องของตนเองต้องเดือดร้อนจากการกระทำของตนเอง

ผู้ถูกใส่ร้ายยังคงนิ่งเงียบ ด้วยคิดมาโดยตลอดว่าพี่น้องของตนล้วนตายสิ้นแล้ว เหลือแต่นางเพียง
ลำพัง ถ้าเช่นนั้นการมีชีวิตจะมีความหมายอันใดอีก ความตายนั้นคือการปลดปล่อย แต่วันนี้เมื่อได้เห็นพี่
หลิงอีกครั้งความหวังใหม่ก็บังเกิด ทำให้อยากมีชีวิตอยู่ต่อไป จะไม่มีวันยอมให้สองเฮาขัดเยียดความผิดที่
ตนมิได้ก่อเด็ดขาด หากไม่แล้วมันอาจจะเป็นผลร้ายกับพี่น้องของนาง และยังเป็นผลร้ายต่อชีวิตประชาชนผู้
บริสุทธิ์ที่เข้าเวยด้วย

(เพชรยอดบัลลังก์ เล่ม 1 2558: 100)

"เกาจิ้น" เยียนหงเทียนลุกพรุดขึ้นในทันทีทำให้ชิงเฟิงสะดุ้งเฮือกสติกลับคืนเข้าสู่ร่าง "เรียกผู้หญิงสกุลชิงอีกคนเข้ามาพบข้า เตียนนี่"

ชิงเฟิงได้อินดั่งนั้นก็สั่นสะท้านทั้งตัวเหมือนถูกน้ำเย็นราดศีรษะ

ไม่...ไม่นะ เขาคิดจะทำอันใดกับพี่ใหญ่?

หญิงสาวตะเกียกตะกายคลานตามไปคว้าข้อเท้าห้องเต้แห่งฉงเยว่อย่างลนลาน ลืมสิ่งทุกอย่าง ทั้งศักดิ์ศรีและความหยิ่งทะนงถูกปลดลงจากบ่าแทนที่ด้วยภาพความตายของบิดามารดาและความหายนะของแคว้นที่เคยพบเจอ ไม่...นางกลัว....หลิง...อย่าทำอันใดที่สาวของข้า "เยียนหงเทียน...เยียนหงเทียน ฝ่าบาท หม่อมฉันขออภัย..." เสียงแหบแห้งแผ่วเบาทำให้คำขอร้องนั้นฟังดูไร้พลัง แม้แต่แรงจะคลานตามก็ยังไม่มี "ฝ่าบาท อภัยให้หม่อมฉันด้วย อภัยด้วย..."

ชิงเฟิงพยายามไขกศิระลงกับพื้น ณ เวลานั้นหญิงสาวก็เป็นเช่นนางสิงห์ตัวโตที่พยายามดิ้นรนเลือกสุดท้ายเพื่อปกป้องเผ่าพันธุ์ของตน ความรู้สึกทรมานทुरายระคนหวาดกลัวจากดวงตาที่สิ้นหวังทำให้เยียนหงเทียนพึงพอใจนัก

(เพชรยอดบัลลังก์ เล่ม 1 2558: 135)

ชิงเฟิงเองก็ดีใจ... หัวใจโลดเต้น เพราะคำว่า 'นอนค้าง' หมายความว่าจะมีโอกาสใกล้ชิดกับเยียนหงเทียนโดยปราศจากทหารราของครักษ์นางสามารถผลิตซีพมันและหลบหนีไป หรือเลือกสังหารในยามที่มันหลับก็ย่อมได้

แต่เมื่อคิดไปคิดมา... หากตนคิดสั้นลงมือในคืนนี้ ไม่นับว่าดีอีกต่อไป

สถานการณ์ในวันนี้ไม่เหมือนวันวาน

พี่ใหญ่กับน้องเล็กยังมีชีวิตอยู่ พวกนางล้วนดำรงชีพอยู่ในฉงเยว่สวมฐานะพสกนิกรที่ใช้ชีวิตภายใต้การปกครองของราชสำนัก หากตนฆ่าเยียนหงเทียน พี่ใหญ่กับน้องเล็กต้องตายตกตามกันอย่างแน่นอน

ที่ผ่านมา... ในวัดร้างนั้นเป็นนางที่วางแผนการปลิดชีพ

ในวันนี้... หากนางคิดจะทำร้ายพี่น้องอีกเป็นครั้งที่สอง ก็นับว่าเห็นแก่ตัวเกินไปแล้ว

(เพชรยอดบัลลังก์ เล่ม 1 2558: 270-271)

จากที่กล่าวมาทั้งหมดทำให้ผู้ศึกษาเห็นว่านวนิยายแปลจีน ชุด โฉมงามบรรณาการ มีการสร้างตัวละครเอกหญิงที่น่าสนใจ มีลักษณะนิสัยที่หลากหลาย และแสดงให้เห็นถึงความฉลาดของผู้หญิงเพื่อจุดประสงค์ต่าง ๆ ทั้งเพื่อตนเองและคนอื่น และแสดงออกถึงการหลุดพ้นจากอำนาจบิดาธิปไตย ดังนั้นผู้ศึกษาจึงสนใจศึกษาตัวละครเอกหญิงในนวนิยายแปลจีนชุดนี้อย่างละเอียด ทั้งในด้านการสร้างตัวละคร ลักษณะนิสัย ความสำคัญ บทบาทและแนวคิดต้องการแสดงออกมาให้เห็นเพื่อให้เข้าใจนวนิยายแปลจีนชุดนี้อย่างแท้จริง

2. วัตถุประสงค์

เพื่อวิเคราะห์การสร้างตัวละครเอกหญิงและบทบาทของตัวละครเอกหญิงในนิยายแปลจีน ชุด โฉมงามบรรณาการ

3. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบลักษณะนิสัยและบทบาทของตัวละครเอกหญิงในนิยายแปลจีน ชุด โฉมงามบรรณาการ

2. การก้าวข้ามอำนาจอธิปไตยด้วยแนวคิดสตรีนิยมของตัวละครเอกหญิงในนิยายแปลจีน ชุด โฉมงามบรรณาการ

4. สมมติฐาน

นวนิยายแปลจีน ชุด โฉมงามบรรณาการ ใช้ตัวละครเอกหญิงเพื่อแสดงให้เห็นถึงการก้าวข้ามอำนาจอธิปไตยด้วยแนวคิดสตรีนิยม

5. วิธีการศึกษา

1. ศึกษาเอกสารตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสร้างตัวละคร

2. วิเคราะห์ทฤษฎีการสร้างและลักษณะนิสัยตัวละครเอกฝ่ายหญิงในนวนิยายแปลจีน ชุด โฉมงามบรรณาการ

3. วิเคราะห์ของแนวคิด สตรีนิยมตัวละครเอกหญิงในนวนิยายแปลจีน ชุด โฉมงามบรรณาการ

4. สรุปผลการศึกษาและเสนอแนะ

5. เสนอผลการศึกษาตามรูปแบบบทความวิจัย

6. ขอบเขตการศึกษา

ศึกษาตัวละครเอกฝ่ายหญิงในนวนิยายแปลจีน ชุด โฉมงามบรรณาการ ประกอบด้วย เพชรยอดคทา, เพชรยอดบัลลังก์, เพชรยอดขุนพล ของ ฉียนลู่ จากฉบับแปลเป็นภาษาไทยโดย เปรมสินี หยู, ธานี วชิรมรงค์, ธนู รุ่งโรจน์เรื่องฉาย และวนิดา คารวะคุณพิมพ์ครั้งที่ 1 จัดพิมพ์โดย บริษัท ห้องสมุดดอทคอม จำกัด

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการศึกษาวิเคราะห์ตัวละครเอกหญิงในนิยายแปลจีน ชุด โฉมงามบรรณาการ

1.เอกสารที่และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับกรอบแนวคิดเรื่องการสร้างตัวละคร

กุหลาบ มัลลิกะมาส (2522) ได้ให้ความหมายและกลวิธีการสร้างตัวละครไว้ในหนังสือวรรณคดีวิจารณ์ว่าตัวละคร คือ ผู้มีบทบาทในเรื่อง ตัวละครจะเป็นคนหรือเทียบเท่าคนก็ได้ (มีผู้แต่งให้ สัตว์ ต้นไม้ ดอกไม้ สิ่งของ ฯลฯ เป็นตัวละคร คิดและมีพฤติกรรมอย่างคน เช่นเรื่องการผจญภัยของเหรียญบาท) ตัวละครในเรื่องจะต้องเหมือนมนุษย์ แต่จะต้องไม่ใช่มนุษย์จริงคนใดคนหนึ่ง มิฉะนั้นจะกลายเป็นบุคคลจริงในจดหมายเหตุในชีวิตประวัติ หรือในประวัติศาสตร์พงศาวดารไป และสามารถประเมินคุณค่าตัวละครได้จากหลักเกณฑ์กว้าง ๆ 3 ประการดังนี้

1. ลักษณะของตัวละคร ตัวละครมีนิสัยประจำ ๆ เป็นประเภทไปมีลักษณะน้อยอย่าง หรือเป็นตัวละครที่ลักษณะนิสัยหลายอย่างหรือหลากหลาย โดยทั่วไปถือกันว่าตัวละครหลายลักษณะนิสัยนั้นเป็นของทำได้ยากกว่าและอาศัยฝีมือและกลวิธีมากกว่า

2. ผู้แต่งที่เข้าใจธรรมชาติของมนุษย์ ใช้ความต้องการจำเป็นของมนุษย์เป็นแนวทางในการสร้างตัวละครในเรื่อง ตัวละครที่มีลักษณะสมจริง จึงมีความคิดความต้องการอย่างมนุษย์แท้จริง ต้องการความรัก ต้องการเพื่อนที่เข้าใจ ต้องการความบันเทิง เป็นต้น และทำให้รู้สึกว่าเป็นมนุษย์ทั่วไป

3. เมื่อผู้แต่งสร้างตัวละครใดให้มีนิสัยอย่างไรแล้วให้คงไว้เช่นนั้น การเปลี่ยนแปลงนิสัยของตัวละครจะต้องสมเหตุสมผล ต้องผ่านพบเรื่องต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลพอที่จะเปลี่ยนนิสัยและบุคลิกภาพของตัวละครนั้น ไม่ใช่เปลี่ยนตามใจชอบตน

สายทิพย์ นุกุลกิจ (2543) เขียนหนังสือเรื่อง วรรณกรรมไทยปัจจุบัน กล่าวถึงรายละเอียดของตัวละครไว้ว่า ด้านประเภทของตัวละครแบ่งออกเป็น ตัวละครเอก คือ ตัวละครที่มีบทบาทสำคัญในการดำเนินเรื่องหรือตัวละครที่เป็นศูนย์กลางของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมดเป็นตัวละครที่มีข้อขัดแย้งต่าง ๆ และตัวละครประกอบ คือ ตัวละครที่มีบทบาทรองลงไปจากตัวละครเอก เป็นตัวละครที่ทำให้เรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวละครเอกเคลื่อนไหวไปสู่จุดหมายปลายทาง ตัวละครประกอบบางตัวอาจบทบาทเด่นพอกๆกับตัวละครเอกก็ได้ ด้านลักษณะนิสัยของตัวละคร การกำหนดลักษณะนิสัยของตัวละครนิยมทำกันอยู่ 2 วิธี คือตัวละครที่มีลักษณะไม่ซับซ้อน คือตัวละครที่ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อให้เป็นตัวแทนความคิดหรือ มีคุณลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งเพียงอย่างเดียว และตัวละครที่มีลักษณะซับซ้อน หรือ ตัวละครที่ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อให้มีนิสัยคล้ายกับปุถุชนทั่วไปตัว

ละครแบบนี้ ผู้แต่งมักจะไม่นำเสนอโดยตรงว่ามีลักษณะนิสัยใจคออย่างไร ผู้อ่านจะต้องศึกษาจาก ส่วนประกอบอื่น ๆ เองเช่น ศึกษาจากคำพูด การกระทำ การปฏิบัติตัวต่อตัวละครอื่นแล้วนำมา ตัดสินว่า ตัวละครนั้นเป็นคนเช่นไร มีนิสัยเปลี่ยนไปอย่างไร และเพราะเหตุใดเป็นต้น ตัวละครแบบนี้ จึงมีลักษณะคล้ายบุคคลในชีวิตจริง และมีส่วนช่วยทำให้เรื่องบันเทิงคดีมีลักษณะสมจริงยิ่งขึ้นด้วย ด้านบทบาทหรือบุคลิกภาพของตัวละคร การกำหนดบทบาทของตัวละครมีอยู่ 2 วิธี คือ ตัวละครที่มี บทบาทคงที่ คือ ตัวละครที่มีบุคลิกคงที่ตลอดเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบ ตอนเปิดเรื่องมีลักษณะนิสัยอย่างไร ตอนจบเรื่องก็ยังคงมีลักษณะนิสัยอย่างนั้น เช่น แม่ช้อยในเรื่องสี่แผ่นดิน จะมีลักษณะเป็นตัวละครที่ สร้างอารมณ์ขันให้แก่ผู้อ่านตั้งแต่ต้นเรื่องจนจบเรื่องเป็นต้น ตัวละครที่มีบทบาทไม่คงที่ คือ ตัวละครที่ปรับเปลี่ยนนิสัย บุคลิกลักษณะ และทัศนคติไปตามประสบการณ์หรือสภาพจิตใจได้เมื่อมี เหตุผลอันสมควร หรืออาจกล่าวได้อีกอย่างหนึ่งว่า สิ่งแวดล้อมเป็นตัวการสำคัญที่ทำให้บุคลิกภาพ ของตัวละครเปลี่ยนแปลงไป ตัวละครประเภทนี้จึงเป็นหัวใจสำคัญของเรื่องสั้นประเภทนั้นตัวละคร เพราะนิสัยใจคอของตัวละครที่เปลี่ยนแปลงไปนั้นจะช่วยสร้างโครงเรื่องไปด้วยในตัว

วิชา สันทนาประสิทธิ์ (2557) เขียนบทความผ่านสื่อออนไลน์เรื่อง การเขียนบทเพื่อ สร้างสรรค์สื่อดิจิทัล เกี่ยวกับลักษณะของตัวละครว่า ตัวละครเป็นปัจจัยสำคัญในการเขียนบท กล่าวคือตัวละครเป็นเสมือนกลไกในการนำพาเรื่องราวให้ไปสู่จุดหมายปลายทางของเรื่อง ตัวละคร นั้นแบ่งออกได้เป็นประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ใช้แก่นเรื่องเป็นเกณฑ์

- Protagonist คือ ตัวละครที่เชื่อมโยงกับแก่นเรื่อง
- Antagonist คือ ตัวละครที่ทำตัวเป็นอุปสรรค

2. ใช้ความสำคัญเป็นเกณฑ์

- Main Character คือ ตัวละครหลัก หรือตัวละครที่มีบทบาทเด่นเกือบ ตลอดทั้งเรื่อง
- Supporting Character/ Minor Character คือ ตัวละครรอง หรือตัว ละครสมทบ

ชุดิกกาญจน์ แก้ววงษ์ (2561) เขียนบทความวิจัยเรื่องการวิเคราะห์แนวคิดและตัวละครชาย ในนิทานพื้นบ้านเวียดนาม มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์แนวคิด สถานภาพ บทบาท และวิธีการ นำเสนอตัวละครที่ปรากฏในนิทานพื้นบ้านเวียดนาม โดยศึกษาผ่านนิทานพื้นบ้านเวียดนามที่ได้รับการตีพิมพ์และแปลเป็นภาษาไทยจำนวน 29 เรื่อง ผลการศึกษาพบว่า แนวคิดในด้านต่าง ๆ ที่ปรากฏ ในนิทานพื้นบ้านเวียดนามมีดังนี้ แนวคิดความไม่ประมาทและมีสติ ความกตัญญู ความขยันหมั่นเพียร

ความรักใคร่ระหว่างสามภริยา และความรักใคร่ปรองดองระหว่างพี่น้อง ตัวละครที่ปรากฏในนิทานพื้นบ้านเวียดนามส่วนใหญ่พบว่าเป็นตัวละครชายที่มีบทบาทเด่นในการดำเนินเรื่อง เนื่องจากประเทศเวียดนามเป็นสังคมปิตาธิปไตย หรือสังคมชายเป็นใหญ่ที่ได้รับอิทธิพลมาจากประเทศจีน ส่งผลให้มีการแบ่งบทบาทตามสถานภาพของตัวละคร โดยปรากฏสถานภาพของตัวละครชายในนิทานเป็นกษัตริย์ ขุนนาง บัณฑิต และชาวบ้าน ส่วนวิธีการนำเสนอตัวละครที่ปรากฏในนิทานพบว่า วิธีการนำเสนอตัวละครแบบคู่ตรงข้ามเป็นวิธีการนำเสนอตัวละครที่พบมากที่สุด เพื่อเปรียบเทียบให้เห็นการกระทำด้านบวกและด้านลบได้อย่างชัดเจน ทั้งนี้ตัวละครชายในนิทานถูกสร้างขึ้นเพื่อสนับสนุนแนวคิดหลัก ซึ่งส่วนใหญ่ได้รับอิทธิพลทางศาสนาจากประเทศจีน คือ ลัทธิขงจื้อ และพุทธศาสนา สืบเนื่องจากประเทศเวียดนามเคยตกอยู่ภายใต้การปกครองของราชวงศ์จีนเป็นเวลานานนับพันปี

บรรณวัชร อูยานุกิจกุล (2557) เขียนบทความวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ตัวละครเอกในวรรณกรรมแปลจีน เรื่อง ดาวตก ผีเสื้อ กระบี่ เขียนโดยโกวเล้ง แปลโดย อ. นพรัตน์ โดยศึกษาด้านความเป็นมาบทบาท และความสำคัญของตัวละครเอก โดยตัวละครเอกที่ผู้วิจัยได้ศึกษานั้นมีทั้งหมด 3 ตัวละครคือ เม่งแซฮุ้น ซุนเซี่ยวเตียบ และซุนเง็กแป๊ะ ซึ่งทั้ง 3 ตัวละครนี้เป็นที่มาของชื่อวรรณกรรมเรื่องนี้กล่าวคือ เม่งแซฮุ้น เปรียบเสมือนดาวตกที่สุขุมเยือกเย็นและโดดเดี่ยว ซุนเซี่ยวเตียบ เปรียบเสมือนผีเสื้อที่งดงาม ซุนเง็กแป๊ะ เปรียบเสมือนอำนาจของกระบี่ จากการศึกษาพบว่าตัวละครเอกแต่ละตัวมีความเป็นมาบทบาท และความสำคัญที่โดดเด่นแตกต่างกันออกไปจะเห็นได้ว่าตัวละครแต่ละตัวต่างก็มีภูมิหลังที่ไม่เหมือนกัน โดยที่แต่ละตัวละครก็ยังมีบทบาทหลายบทบาทในตัวเองเช่น บทบาทของการเป็นพ่อบทบาทของการเป็นมือสังหาร อีกทั้งตัวละครยังแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการดำเนินเองหากขาดตัวละครต่าง ๆ เหล่านี้ไปวรรณกรรมจะไม่สามารถดำเนินเรื่องต่อไปได้นอกจากนี้ยังมีการศึกษาเกี่ยวกับแนวคิดด้านคุณธรรมและมิตรสหายอีกด้วย

ปวรวรรณ พิงพิติพรชัย (2555) เขียนบทความวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ตัวละครเอกในวรรณกรรมญี่ปุ่น เรื่องชาตกรรม ตอนฝนดาวตกโดยศึกษาด้านนิสัย บุคลิกภาพ สถานภาพ และภาพสะท้อนชีวิตมนุษย์ ผ่านพฤติกรรมของตัวละครเอก พบว่าตัวละครเอกมีลักษณะนิสัย บุคลิกภาพ และสถานภาพที่โดดเด่นแตกต่างกันออกไป อีกทั้งมีพฤติกรรมที่มีลักษณะสมจริงสะท้อนให้เห็นถึงชีวิตของคนในสังคมปัจจุบัน 1. โคอิจิมิมีลักษณะนิสัยความเป็นผู้นำของครอบครัว จากเหตุการณ์หลังจากที่พ่อแม่ของเขาตายเขาจึงต้องทำหน้าที่เป็นเสาหลักของครอบครัวและต้องรับผิดชอบในทุก ๆ เรื่อง 2. ไทซุเกะมีลักษณะนิสัยโง่ทึบ ทำอะไรไม่ค่อยคิดให้ถี่ถ้วน 3. ซึซึนะเป็นคนที่มีความประพฤติชั่วร้าย ปัญหาเฉพาะหน้าได้เป็นอย่างดี 4. คาชิวาบาระเป็นคนเฉลียวฉลาดและรอบคอบเป็นอย่างมาก จะ

เห็นได้ว่าตัวละครเอกในวรรณกรรมเรื่องนี้มีลักษณะนิสัยที่โดดเด่นแตกต่างกันออกไป เมื่อได้ศึกษาแล้วจึงเข้าใจถึงความรู้สึกของตัวละครได้ง่ายขึ้น

ปิยพร คลศิลป์ (2552) เขียนวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาบทบาทของผู้หญิงในนิทานพื้นบ้านล้านนา" พบว่า บทบาทของผู้หญิงที่ปรากฏในนิทานล้านนาแบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ 1. ผู้หญิงเป็นผู้กระทำคือ ผู้หญิงเป็นฝ่ายใช้กลอุบายในการหลอกลวงผู้ชายเพื่อผลประโยชน์ของตนเองและผู้อื่น และใช้สติปัญญาในแก้ไขปัญหา แก้เผ็ดผู้ชาย เป็นผู้นำในการรบ เสียสละเพื่อบ้านเมือง คำจูนศาสนา และทุ่มเทในความรัก นอกจากนี้ ผู้หญิงยังมีบทบาทเป็นผู้กระทำในลักษณะประพุดิตตามสถานะของภรรยา ลูกสาว และแม่ 2. ผู้หญิงเป็นผู้ถูกระทำคือ ผู้หญิงเป็นฝ่ายถูกระบายทางอารมณ์และกดขี่ทางเพศ ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่เกิดจากการตกเป็นเหยื่อรองรับ และตอบสนองความต้องการทางเพศของผู้ชาย ถูกกดขี่ข่มเหงทั้งทางกายและจิตใจ ถูกกีดกันความรัก ถูกทอดทิ้ง และเป็นเครื่องมือทางการเมือง ถึงแม้ว่าในนิทานจะสะท้อนให้เห็นบทบาทของผู้หญิงทั้งในด้านผู้กระทำและผู้ถูกระทำ แต่ในความเป็นจริงผู้หญิงมักจะตกเป็นผู้ถูกระทำมากกว่าเป็นผู้กระทำ

ศศิธร คงสุขสวัสดิ์ (2560) เขียนบทความวิจัยเรื่อง “นวนิยายแปลจีนเรื่อง แม่ทัพอยู่บน ข้าอยู่ล่าง : องค์ประกอบ กลวิธี และคุณค่า” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบของ นวนิยายกลวิธีในการแต่ง และคุณค่าที่ปรากฏในนวนิยายแปลจีนเรื่อง แม่ทัพอยู่บน ข้าอยู่ล่าง ผลการศึกษาพบว่าโครงเรื่องของนวนิยายแปลเรื่องนี้มีโครงเรื่องหลักและโครงเรื่องรอง โครงเรื่องหลักเป็นความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ ส่วนโครงเรื่องรองมีความขัดแย้ง 2 ประเภท คือ ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับสังคม และความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ ตัวละครเป็นตัวละครหลายลักษณะและมีบทบาทสำคัญในเรื่องทุกตัว ฉากในเรื่องมีทั้งฉากที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมสะท้อนให้เห็นสภาพสังคมจีนโบราณ แก่นเรื่องมุ่งแสดงมุมมองความรักที่ไม่ได้รักกันแต่แรกพบ หากแต่เปิดใจให้กัน เรียนรู้ซึ่งกันและกันก็สามารถครองรักกันได้ ด้านกลวิธีในการดำเนินเรื่องนั้น เปิดเรื่องด้วยการบรรยายตัวละครเอกแล้วเรียงลำดับเหตุการณ์ตามลำดับปฏิทิน และเล่าเหตุการณ์ต่างสถานที่สลับกันไปมา จากนั้นปิดเรื่องด้วยความสมหวังของตัวละคร ด้านกลวิธีในการเล่าเรื่อง ใช้การเล่าเรื่องแบบผู้รู้แจ้งหรือมุมมองแบบพระเจ้า ส่วนคุณค่าของนวนิยายเรื่องพบว่าให้คุณค่า 2 ด้าน คือ สะท้อนสังคมชายเป็นใหญ่ในสังคมจีนยุคโบราณและแนวคิดเรื่องความกตัญญู ซึ่งทั้งสองแนวคิดนี้ได้รับอิทธิพลมาจากขงจื้อซึ่งมีอิทธิพลต่อสังคมจีนตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

จากการทบทวนวรรณกรรมดังกล่าวทำให้ผู้ศึกษาทราบถึงแนวทางในการสร้างตัวละครตั้งแนวคิดของกุหลาบ มัลลิกะมาส (2522) ว่าตัวละครจะเป็นคนหรือเทียบเท่าคนก็ได้ และตัวละครในเรื่องจะต้องเหมือนมนุษย์ แต่จะต้องไม่ใช่มนุษย์จริงคนใดคนหนึ่ง ส่วนสายทิพย์ นุกุลกิจ (2543)

กล่าวถึงประเภทของตัวละคร การกำหนดลักษณะนิสัยและบทบาทของตัวละคร วิชชา สันทนา ประสิทธิ์ (2557) กล่าวถึงตัวละครว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการเขียนบท เป็นตัวนำพาเรื่องราวให้ไปสู่จุดหมายปลายทางของเรื่อง และประเภทของตัวละคร นอกจากนั้นผู้ศึกษายังได้ทราบถึงหลักเกณฑ์ในการประเมินคุณค่าของตัวละครโดย กุหลาบ มัลลิกะมาส (2522) กล่าวว่าให้ประเมินโดยมีหลักเกณฑ์กว้างๆ คือ ลักษณะของตัวละคร ผู้แต่งที่เข้าใจธรรมชาติของมนุษย์ เมื่อผู้แต่งสร้างตัวละครใดให้มีนิสัยอย่างไรแล้วให้คงไว้เช่นนั้น

ส่วนการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาตัวละครและนวนิยายแปลจีน ชุดิกายูจัน แฉววงษ์ (2561) ศึกษาแนวคิด สถานภาพ บทบาท และวิธีการนำเสนอตัวละครที่ปรากฏในนิทานพื้นบ้านเวียดนาม บรรณวัชร อุยานุกิจกุล (2557) ศึกษาด้านความเป็นมาบทบาท และความสำคัญของตัวละครเอก ปวรวรรณ พิงพิติพรชัย (2555) ศึกษาด้านนิสัย บุคลิกภาพ สถานภาพ และภาพสะท้อนชีวิตมนุษย์ ผ่านพฤติกรรมของตัวละครเอก ปิยพร คลศิลป์ (2552) ศึกษาภาพลักษณ์ของตัวละครเพศหญิง หรือการแสดงพฤติกรรมของผู้หญิงเป็นจุดสำคัญ ส่วนศศิธร คงสุขสวัสดิ์ (2560) ศึกษาองค์ประกอบของนวนิยาย กลวิธีในการแต่ง และคุณค่าที่ปรากฏในนวนิยาย

อนึ่ง การวิเคราะห์ตัวละครเอกหญิงในนวนิยายแปลจีน ชุด โฉมงามบรรณาการ เป็นเรื่องที่น่าสนใจ ผู้ศึกษาปรารถนาที่จะตัวละครเอกหญิงในนวนิยายแปลจีน ชุด โฉมงามบรรณาการ เพื่อให้เห็นถึงลักษณะนิสัยและบทบาท รวมไปถึงความสำคัญของตัวละครเอกหญิงในนวนิยายแปลจีน ชุด โฉมงามบรรณาการ เพื่อให้สามารถเข้าใจตัวละครได้มากขึ้น อีกทั้งเป็นการขยายขอบเขตการศึกษาวรรณกรรมแปลจีนให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับแนวคิดสตรีนิยม

วารุณี ภูริสินสิทธิ์ (2545), เขียนหนังสือเรื่อง "สตรีนิยม ขบวนการอุดมคติแห่งศตวรรษที่ 20" กล่าวถึงแนวคิดสตรีนิยมไว้ว่า

แนวคิดเรื่องสตรีนิยมเกิดขึ้นจากการที่ผู้หญิงในสมัยก่อนนั้น ถูกมองว่ามีศีลธรรม และสติปัญญาที่ด้อยกว่าผู้ชาย เป็นตัวแทนของความรู้สึก และความไม่มีเหตุผลทำให้อ่านาจทั้งหมด ทั้งในชุมชน ครอบครัว และสังคมตกอยู่ในความครอบครองของผู้ชาย ก่อให้เกิดการกีดกันทางเพศขึ้นและได้ขยายเป็นวงกว้างขึ้นเรื่อย ๆ จากระดับครอบครัวไปสู่ระดับสังคมในที่สุด กระทั่งในช่วงศตวรรษที่ 17 ระบบคิดและอุดมการณ์ทางสังคมเริ่มมีการเปลี่ยนแปลง เกิดแนวคิดที่เรียกว่า "แนวคิดเสรีนิยม" ขึ้น ซึ่งนั่นการให้อิสระกับความเป็นปัจเจกบุคคลและโอกาสที่เท่าเทียมกันก่อให้เกิดการเรียกร้องหาความเปลี่ยนแปลงสภาพที่ไม่เท่าเทียมกันทางเพศขึ้น นั่นก็คือ "แนวคิดสตรีนิยม" โดยสาเหตุสำคัญที่

เกิดแนวคิดนี้ขึ้นก็เพราะได้เห็นความมีอคติของผู้ชายที่มองว่าผู้หญิงเป็นเพียงเพศชายขอบของสังคม และด้วยมุมมองที่ว่าผู้หญิงตกอยู่ในสถานะที่ยากลำบากเพราะระบบสังคมที่ไม่เป็นธรรม

แนวคิดสตรีนิยมสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 สาย คือ

1). สายเสรีนิยม สตรีนิยมสายนี้มีความเชื่อในความเป็นปัจเจกบุคคลที่มีเหตุผลแต่ความเป็นปัจเจกบุคคลนั้นก็จะต้องมีผลประโยชน์ส่วนตัวด้วย ดังนั้นรัฐจึงจำเป็นที่จะต้องกำหนดกฎหมายให้คนปฏิบัติตามเพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคม ด้วยการมองปัจเจก บุคคลในลักษณะที่เท่าเทียม และรัฐต้องมีขอบเขตที่จะไม่เข้าไปล่วงละเมิดสิทธิส่วนตัวของปัจเจกบุคคล ซึ่งก็ทำให้เกิดความเชื่อในเรื่องความเหมือนกันระหว่างเพศ กล่าวคือ เกิดมุมมองว่าผู้หญิงก็เป็นมนุษย์ที่ควรได้รับสิทธิต่าง ๆ เช่นเดียวกันกับผู้ชายและควรเปิดโอกาสให้ผู้หญิงได้เข้าไปมีบทบาททางสังคมได้อย่างเท่าเทียมผู้ชาย

2). สายสุดขั้วมองว่า แม้ว่าจะชายเป็นใหญ่จะฝังตัวอยู่ในทุกระดับของโครงสร้างทางสังคม แต่การกดขี่ที่เกิดขึ้นนั้นเกิดจาก "ความเป็นหญิง" หมายความว่า ผู้หญิงถูกกดขี่เพราะเพศของเธอ ดังนั้นสตรีนิยมสายนี้ จึงเสนอให้มีการรื้อโครงสร้างทางเศรษฐกิจและการเมืองทั้งหมดอย่างถอนรากถอนโคน เพราะโครงสร้างดังกล่าวได้เปิดโอกาสให้ผู้ชายเอาเปรียบผู้หญิง

3).สายวัฒนธรรม มองว่าการเรียกร้องและสิ่งที่ผู้หญิงได้รับจากระบบไม่ว่าจะเป็น ในเรื่องของการศึกษาหรือกฎหมายที่เท่าเทียมกันนั้นไม่ได้ทำให้ผู้หญิงได้รับความเท่าเทียมอย่างแท้จริง สตรีนิยมสายนี้จึงสนใจในเรื่องของความเป็นตัวตนและการเปลี่ยนแปลงที่ตัวผู้หญิงเองมากกว่าที่ตัวระบบ

อัชมา มหาพสุรานนท์ (2553), เขียนวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความเป็นหญิงจีนในนวนิยายของสตรีจีนยุคหลังเหมา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ความหมายของความเป็นหญิงอันหลากหลายของสตรีจีนในช่วงหลังเหมาของจีนโดยเฉพาะ ตั้งแต่ค.ศ.1985 จนถึงต้นศตวรรษที่ 21 ที่ปรากฏในนวนิยายของนักเขียนสตรีจีนและเพื่อศึกษาบริบททางประวัติศาสตร์ สังคมและวัฒนธรรมจีนที่สัมพันธ์กับความหมายของความเป็นหญิงที่ปรากฏในนวนิยายดังกล่าว โดยศึกษาในมุมมองของปัญญาชนหญิงจีนในเมือง จากการศึกษาพบว่าภาพความเป็นหญิง โดยเฉพาะแนวคิดเกี่ยวกับความรัก เพศวิถีและความเป็นปัจเจกของผู้หญิงจีนในช่วงนี้ได้พัฒนาจากการตั้งคำถามและการโต้กลับแนวคิดของลัทธิขงจื้อและอุดมการณ์ของพรรคคอมมิวนิสต์จีนในเรื่องการเก็บกั้นความรู้สึก การแต่งงานที่ไร้รัก การรักษาพรหมจรรย์ การปิดกั้นทางเพศวิถี และการทบทวนการทำเพื่อส่วนรวม ไปสู่ความรัก เพศวิถีและความเป็นปัจเจกที่เป็นผลมาจากการมีปฏิสัมพันธ์กับโลกาภิวัตน์ ทุนิยม และบริโภคนิยม รวมทั้งเป็นการนิยามความหมายใหม่ของความเป็นหญิงจีน

วิเคราะห์ตัวละครเอกหญิงในนวนิยาย ชุด โฉมงามบรรณาการ

โดยจะวิเคราะห์ตัวละครเอกหญิงในนวนิยาย ชุด โฉมงามบรรณาการจากวิธีการสร้างตัวละคร (characterization) ตามที่ ริมมอน-คีนัน ได้สรุปวิธีการสร้างตัวละคร (Rimmon-Kenan, 1983, p. 59-70) ดังนี้

1. การรู้จักนิสัยตัวละครทางตรง ทำได้สองทางคือ ผ่านผู้เล่าเรื่อง และผ่านตัวละครตัวอื่น

ก. การรู้จักลักษณะและนิสัยตัวละครโดยการพรรณนาของผู้เล่าเรื่อง มักจะพบในนวนิยายที่ใช้ผู้เล่าเรื่องแบบผู้รู้ (omniscient narrator) หรือผู้เล่าเรื่องแบบผู้ประพันธ์ (authorial narrator) ลักษณะการบรรยายตัวละครในนวนิยายที่นิยมกันก็คือการบรรยายรูปร่างหน้าตา อาจเป็นเพราะเชื่อว่าลักษณะหน้าตา สามารถแสดงให้เห็นนิสัยใจคอได้

ข. การรู้จักลักษณะนิสัยของตัวละครผ่านมุมมองของตัวละครตัวอื่น บางครั้งผู้อ่านรู้จักตัวละครจากทัศนคติของตัวละครตัวอื่น เป็นการรู้จักตัวละครต่างจากแบบที่สรุปโดยผู้เล่าเรื่องแบบผู้รู้ หรือแบบผู้ประพันธ์ซึ่งเราจะเชื่อถือได้ว่าตัวละครน่าจะมีลักษณะนิสัยอย่างนั้นจริง แต่ถ้าหากเป็นการสรุปของตัวละครอื่น ๆ อาจจะไม่เชื่อถือไม่ได้เพราะตัวละครนั้น ๆ อาจมีความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องหรือมีอคติ

2. การรู้จักนิสัยตัวละครทางอ้อม ผู้อ่านสามารถสรุปนิสัยและทัศนคติของตัวละครจากการกระทำของตัวละครนั้น ๆ จากบทสนทนา จากความคิดของตัวละคร และจากลักษณะภายนอกของตัวละคร

ก. การรู้จักนิสัยจากการกระทำของตัวละคร มีทั้งสรุปจากการกระทำที่เกิดขึ้นครั้งเดียว และการกระทำที่เกิดขึ้นเป็นนิสัย การกระทำที่เกิดขึ้นเพียงครั้งเดียวเป็นการกระตุ้นลักษณะพลวัตของตัวละครซึ่งถือได้ว่าเป็นจุดเปลี่ยนของเรื่องเล่านั้น ๆ

ข. การรู้จักนิสัยตัวละครจากบทสนทนา เป็นวิธีการทำให้เรารู้จักตัวละครได้ชัดเจนทั้งนิสัยใจคอ ขนชั้น การศึกษา อาชีพ

ค. การรู้จักนิสัยและทัศนคติของตัวละครจากความคิดของตัวละครนั้น ๆ โดยการที่ผู้เล่าเรื่องแบบผู้รู้ถ่ายทอดความคิดของตัวละครออกมา

ง. การรู้จักตัวละครทางอ้อมจากการที่ผู้เขียนบรรยายลักษณะภายนอกของตัวละคร ผู้อ่านจะต้องตีความเองว่าตัวละครที่มีลักษณะภายนอกนั้น ๆ เป็นคนอย่างไร เช่น การแต่งหน้า การแต่งกาย (แต่งหน้าจัด และแต่งกายหล่อแหลม = โสเภณี) การใช้เครื่องประดับฐานะ (หม่อมขัณฑ์ สपोर्टสตีแดง = เพลย์บอย) รวมทั้งสภาพแวดล้อม เช่น บ้านเรือน ห้อง (ห้องที่จัดสะอาดเป็นระเบียบ = เจ้าของเป็นคนเจ้าระเบียบ)

ผลการวิเคราะห์ตัวละครเอกหญิงในนวนิยายแปลจีน ชุด โฉมงามบรรณาการ

จากการวิเคราะห์ตัวละครในนวนิยายแปลจีนชุด โฉมงามบรรณาการ พบว่าตัวละครเอกหญิง ทั้งสามเป็นตัวละครหลายมิติ จากผลวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

1. จั้วฉิง ตัวละครเอกหญิงเรื่อง เพชรยอดคทา

แพทย์นิติเวชมือหนึ่งของจีนที่ดวงวิญญาณข้ามเวลามาพร้อมกับเพื่อนสนิทชื่อกู่อู๋วิน อาศัยอยู่ในร่างซิงหลิงพีใหญ่สกุลซิง

1.1. การรู้จักนิสัยตัวละครทางตรง

ก. การรู้จักลักษณะและนิสัยตัวละครโดยการพรรณนาของผู้เล่าเรื่อง

หญิงสาวร่างโปร่งบางที่ยืนอยู่กลางห้องนั้นมีหน้าากอนามัยปิดบังใบหน้ามากกว่าครึ่งจึงไม่อาจมองเห็นได้ว่ารูปร่างของเธอเป็นอย่างไร มีเพียงดวงตาคมกริบสาดประกายเจิดจ้าเอาจริงยามที่เพ่งมองร่างไร้ชีวิตซึ่งนอนเหยียดยาวอยู่บนเตียงสแตนเลสสีเงินวาว เธอเก็บไม้บรรทัดในมือก่อนพูดเสียงเรียบเย็น แผงไวยิ่งความมั่นใจยิ่งยวด

(เพชรยอดคทา เล่ม 1 2557: 11)

ช่วงขณะที่มีแต่ความเงียบเข้าปกคลุม ภายในรถม้าก็มีความเคลื่อนไหวเกิดขึ้น แว่วเสียงเย็นเยียบของสตรีดังกังวานใส “พูดจบแล้วก็เข้ามาประคองฉันสิ”

น้ำเสียงลากต่ำนั้นฟังแล้วเย็นชา ดูแข็งกร้าวห้าวหาญ ให้ความรู้สึกน่ายำเกรงประหนึ่งพระเสาวนีย์นางพญาก็ไม่ปาน ผู้คนภายนอกรถม้าต่างพากันตัวสั่นอย่างไร้สาเหตุ

(เพชรยอดคทา เล่ม 1 2557: 37-38)

ข. การรู้จักลักษณะนิสัยของตัวละครผ่านมุมมองของตัวละครตัวอื่น

"อ...ฉันเข้าใจแล้วค่ะ"

สิงหลันแอบแลบลิ้นอยู่ด้านหลังอีกฝ่าย หมอจ้วฉิงจะหมอจ้ว ดูเหลือเกิน

ในยามนี้ใครๆ ต่างก็รู้ว่าคุณหมอจ้วฉิงคือแพทย์นิติเวชมือหนึ่งของจีนที่ทั้งอายุน้อยและมีความสามารถโดดเด่นที่สุด ผลงานของเธอการันตีด้วยรางวัลจากสื่อหลากหลายสาขา นิตยสารแทบทุกฉบับเคยติดต่อสัมภาษณ์เธอมาแล้ว บ้างก็เรียกเธอว่าคุณหมออัจฉริยะ คดีใหญ่ๆ ของกรมตำรวจล้วนมีเธอเป็นผู้ไขข้อสงสัย เห็นได้ชัดว่าเส้นทางในอนาคตของคุณหมอสดใสแน่นอน

การที่ได้มาเรียนรู้อยู่ข้าง ๆ คุณหมอบอกทำให้สิ่งเหล่านี้ได้ประสบการณ์มากมายแต่นานจนปานนี้ให้
อย่างไรสิ่งเหล่านี้ก็ไม่สามารถทำให้คุ้นกับสีหน้าและแววตาเย็นชาน่าหวาดผวาของแพทย์หญิงอัจฉริยะได้
สักที

(เพชรยอดคทา เล่ม 1 2557: 12-13)

มีคิดว่าคุณหนูท่าทางเย็นชาตลอดเวลาเช่นนางผู้นี้จะมีจิตใจที่แสนดียิ่งนัก พวกเขาจะสร้าง
ภาระให้นางผู้ประเสริฐอีกอย่างไร? ตรูณีในห้องหอย่างนาง หากมีข่าวว่าถูกลักพาตัวหลายวันหลุดรอด
ออกไป ยังจะเหลือชื่อเสียงใดอีกเล่า?

(เพชรยอดคทา เล่ม 1 2557: 56)

เขเขียนชินร้อนรนขึ้นทันใด คิดไม่ถึงว่าหญิงคนนี้จะป็นสาวงามจากแคว้นเฮาเยวที่ฮ่องเต้
ประทานให้ช่เหยียน อย่าว่าแต่รูปโฉมของนางเลย แม้แต่นิสัยของนางก็ไม่อ่อนโยน ดูไม่ใช่ผู้หญิงที่จะข่ม
เหงได้ง่าย แม่รองที่กุมอำนาจเบ็ดเสร็จมาแสนนานอย่างนาง จะยอมให้คนอื่นขึ้นมาเป็นใหญ่แทนตนเองได้
อย่างไร

(เพชรยอดคทา เล่ม 1 2557: 154)

โหลวช่เหยียนจ้องมองแผ่นหลังบอบบางของนางไม่วางตา ยังรู้จักกันนานวัน ยิ่งพบความลึกล้ำ
ผู้หญิงคนนั้นฉลาดกว่าที่เขาคิดไว้มากทีเดียว

(เพชรยอดคทา เล่ม 1 2557: 164)

หากชิงหลังเป็นสตรีที่ถนอมปากคำ ทำอะไรก็เชิงซาระมัดระวังเต็มไปด้วยจิตพิถีการดังเช่น
บุตรีตระกูลใหญ่ทั่วไป เขาก็คงไม่แน่ใจว่าตัวเองจะรู้สึกรักถนอมนางดังเช่นตอนนี้หรือไม่

(เพชรยอดคทา เล่ม 1 2557: 449)

1.2. การรู้จักนิสัยตัวละครทางอ้อม

ก. การรู้จักนิสัยจากการกระทำของตัวละคร

ยามที่ถูกชู่ชู่มองเธออย่างประหม่นอยู่ในที่เช่นนั้น จ้วฉิงเองก็กำลังมองสำรวจเขาเช่นเดียวกัน
ชายหนุ่มตรงหน้าเธอน่าจะอายุเพิ่งขึ้นเลขสาม เส้นผมยุ่งเหยิงบนศีรษะถูกมัดรวบไว้ด้วยแถบผ้า เสื้อผ้าเก่า
ๆ ที่เขาสวมเต็มไปด้วยรอยเย็บปะชุน การแต่งกายนั้นก็เหมือนกับ...คนโบราณ

เรื่องทั้งหมดซึกจะประหลาดเกินไปแล้ว!

(เพชรยอดคทา เล่ม 1 2557: 38)

จิวฉิงรู้สึกปวดหัวขึ้นมาทันควัน "เจ็บ!!"

น้ำเสียงใสเย็นเยียบवादก้อง พริบตานั่นก็เหลือแต่ความเจ็บสงบ ทุกสายตากลับจ้องมาที่เธออย่างเต็มไปด้วยความหวัง คุณหมอมือชาฉลาดได้แต่กลอกสายตาไปมา จากนั้นจึงตัดสินใจดึงแขนเสื้อของอู่อ้อให้เขาลุกขึ้น ปากก็พร่ำบ่นอย่างอัปจนปัญญา "จะให้ฉันทเขียนคำร้อง พวกคุณก็ต้องเล่าเรื่องราวทั้งหมดให้ฉันทฟังก่อน"

เธอไม่อยากจะยอมรับหรือว่ากำลังซาบซึ้งไปกับจิตใจอันแสนซื่อตรงเหล่านี้ เพื่อตอบแทนบุญคุณใครสักคนพวกเขายอมลงมือชิงตัวผู้หญิงของจวนอัครเสนาบดีทั้งที่อาวุธที่มีในมือก็มีแค่จอบธรรมดา ๆ น้ำจิตน้ำใจแบบนี้เริ่มหาได้ยากแล้วในโลกไซเบอร์ที่เธออาศัย

(เพชรยอดคทา เล่ม 1 2557: 46)

แต่เธอจะปล่อยให้พวกเขาถูกรังแก ยัดเยียดความผิดให้ซึ่งหลังมองดูนางรับโทษทัณฑ์ต่อหน้าต่อตานั้นรี? เธอทำไม่ได้

มีเสียงหนึ่งร่ำร้องอยู่ในอก อาจเป็นเสียงเพรียกในสำนักแห่งความเป็นแพทย์ อาจเป็นจิตใจที่เปี่ยมด้วยคุณธรรมของคนที่ไม่อาจสยบยอมต่ออำนาจใดๆ

สรุปว่า...จิวฉิงรู้ดี

เธอมีอาจนึ่งดูตาย

(เพชรยอดคทา เล่ม 1 2557: 279)

ก๊อวินยังคงเยียบคมเหมือนเดิม คุณหมอสาวก็ไม่คิดปิดบัง "เขาเคยช่วยชีวิตฉันทสองครั้ง จะบอกฉันทเป็นหนี้บุญคุณเขาก็ได้ ตอนนี้อฉันทไม่ได้คิดแค่จะช่วยเขา ถ้าเขาผิดจริงฉันทก็จงใจ แต่ถ้าเขาไม่ผิด... เธอก็ไม่ยากให้มีใครเป็นแพะรับบาปไข่ม้อยละ?" จะต้องไม่ให้เกิดคดีจับแพะในมือตัวเองเด็ดขาด นี่ไม่ใช่มาตรฐานการทำงานของเธอเพียงคนเดียว ก๊อวินก็เช่นกัน เธอเชื่อว่าก๊อวินต้องตอบรับแน่

(เพชรยอดคทา เล่ม 1 2557: 279)

ข. การรู้จักนิสัยตัวละครจากบทสนทนา

"ในฐานะหนูโจ้ เจ้าเป็นเพียงผู้เดียวที่สามารถพูดแทนผู้ตายได้ เขากำลังใช้ร่างกายของเขาบอกเจ้าว่าเขาตายอย่างไรในช่วงเวลาใด ระหว่างที่เขากำลังจะตายต้องประสบเคราะห์กรรมใดบ้าง เจ้ากลับมองข้ามสิ่งเหล่านี้ไปหมด แม้แต่จะตรวจรอยแผลบนศพอย่างละเอียดเจ้าก็ยังไม่ทำ รีบด่วนตัดสินใจ... เพียงเพราะคำพูดของเจ้าทำให้เขาอาจต้องตายอย่างมีเงื่อนไข มิได้รับความยุติธรรมตลอดไป ฆาตกรก็จะลอยนวลอยู่เหนือกฎหมาย"

(เพชรยอดคทา เล่ม 1 2557: 95)

แม้ว่าความเป็นไปได้จะไม่สูงนัก แต่จิวฉิงก็ยังอยากเจอสองพี่น้องปริศนานั้น เธอไม่ปล่อยให้โอกาสใดๆ หลุดมือ คุณหมอมองตรงไปยังโหลวซีเหยียน "ท่านสามารถทำให้ข้าพบพวกนางได้จริงหรือ?"

ปลาน้อยติดเบ็ดแล้ว

นักตกปลาที่ใจเย็นเช่นเขา ตอบกลับอย่างซัดถ้อยซัดคำ "ข้าจะพยายามอย่างถึงที่สุด"

จิวฉิงจ้องถลึงตา ตอบแบบนี้เรียกว่าตอบแบบ 'นักการเมือง' เธอเชื่อก็บ้าแล้ว "ตอบข้ามาว่าทำได้หรือไม่?"

(เพชรยอดคทา เล่ม 1 2557: 130-131)

ค. การรู้จักนิสัยและทัศนคติของตัวละครจากความคิดของตัวละครนั้น ๆ

เหนือสุดพรายบนหน้าผากนวลและทิ้งตัวไหลลงมาตามกรอบใบหน้ารูปหัวใจเล็ก ๆ น่ารัก เมื่อเหนือไหลผ่านบาดแผลที่แก้มขวา ความรู้สึกปวดแสบปวดร้อนก็พุ่งขึ้นทันควัน ปฏิกริยาไม่คาดคิดนี้ยิ่งทำให้จิวฉิงตื่นตัวมากกว่าเดิม

เธอถูกขังอยู่ในพื้นที่แคบๆ มาหลายวันแล้ว

ทุกวันนี้จะมีคนป้อนยาที่มีส่วนผสมของมิคาโซแลม ให้เธอเป็นจำนวนมาก หลายวันมานี้เธอต้องทำเป็นสลบลึก เพื่อจะหลอกให้พวกเขาละเลย ยอมลดจำนวนยาของเธอลง ดังนั้นตอนนี้น้อย่างน้อย ๆ เธอก็ยังมีสติเหลืออยู่บ้าง โชคร้ายที่ตัวยาก็ทำให้แขนขาที่ไม่มีแรงเต็มที่

(เพชรยอดคทา เล่ม 1 2557: 12)

คำเกลี้ยกล่อมชื่อๆ แต่ละคำของเหล่าชาวบ้านทำให้จิวฉิงเริ่มสับสนในใจ ถ้าหากหมดเรื่องแล้ว เธอหายตัวไปเฉยๆ ชาวบ้านพวกนี้จะเป็นอย่างไรต่อ?

(เพชรยอดคทา เล่ม 1 2557: 57)

ก๊อวินเคยกล่าวเล่นๆ ว่าการโจมตีคือการป้องกันที่ดีที่สุด ซึ่งจิวฉิงเห็นด้วยเต็มที่ เธอไม่เคยมีนิสัยถอยหนีมาก่อน คราวนี้ก็เช่นเดียวกัน ดังนั้นเธอจึงเงยหน้าขึ้นเล็กน้อย แทนที่จะก้าวถอยกลับเลือกที่จะปักหลักสู้ด้วยการก้าวเข้าหาเขาเช่นกัน

(เพชรยอดคทา เล่ม 1 2557: 65)

เธอสูดลมหายใจเข้าลึก สงบสติอารมณ์ จิวฉิงพยายามเล่นเกมกระต่ายขาเดียวเพื่อล่อขอข้อมูลจากอีกฝ่ายให้มากกว่านี้ "ท่านจำคนผิดแล้ว ข้าคือชิงเฟิง ไม่ใช่ชิงหลิง"

(เพชรยอดคทา เล่ม 1 2557: 325)

"ชิงเฟิงจะถูกขังนานแค่ไหน? เท่าที่ท่านรู้จักองค์แห่งฉงเยว่เขาจะลงโทษนางยังไง?" รอยยิ้มของชิงเฟิงตอนที่จากไปนั้น ทำให้เธอไม่สบายใจเลย หากว่าเกิดอะไรขึ้นกับนาง ใจเธอก็คงไม่สงบสุข

ต้องอาศัยอยู่ในคุกครั้งเดือนนั้นเป็นเรื่องน่ากลัวจริง ๆ ... จั้วฉิงลิ่งเลยอยู่นานมาก แต่ก็ยังเอ่ยปากออกไป "ข้ารู้ว่าคำร้องขอนี้อาจทำให้ท่านลำบากใจ แต่ข้าก็ยังไม่ยอมพูด"

(เพชรยอดคทา เล่ม 1 2557: 345-346)

ที่จริงพอจั้วฉิงตกน้ำแล้วก็ไม่ได้ลนลานทำอะไรไม่ถูกจนถึงกับทำให้ตนเองตกอยู่ในอันตราย เหมือนที่พวกเขาคิดกัน เรื่องวุ่นวายน้ำกับเรื่องนี้เหมือนกับปล่อยปลาลงบ่อ สมัยเรียนเธอเป็นนักว่ายน้ำที่มโรงเรียนเลยด้วยซ้ำ ดังนั้น สิ่งเดียวที่พอจะทำให้เธอตกใจบ้างก็คือตอนที่แทนไม้ล้ม นอกนั้นก็ชีว ๆ

แผ่นไม้ที่พังมากที่สุดก็คือแผ่นที่อยู่ใต้เท้าเธออย่างเหมาะสมเจาะพอดี พอเธอร่วงลงมา ไม้กระดานแผ่นนั้นก็ถูกสายน้ำพัดไปอยู่ใต้แผ่นไม้ที่ยังไม่ล้ม

หญิงสาวจากอนาคตครุ่นคิดอยู่ครู่หนึ่ง โผล่ขึ้นมาสุดลมหายใจลึกแล้วดำดิ่งลงไปในน้ำอีกที ทักษะวิสัยช่างไต่ขึ้นแถมมาก เธอได้แต่ฝันเบิกตากว้าง ที่มองเห็นในขณะนี้แม้แค่เสาที่เสี้ยนผ่านศูนย์กลางกว้างประมาณปากถ้วย ที่เหลือก็ต้องอาศัยคลำเอา

คลำอยู่นานก็พบว่าจุดที่ท่อนไม้หักนั้น ปลายท่อนหนึ่งเป็นเสี้ยนไม้ปกติเหมือนไม้หักทั่วไป แต่ปลายอีกด้านกลับเรียบเสมอกัน

ไม้แบบนี้ถ้าแช่น้ำนาน ๆ จะหักพังลงมามันก็ไม่แปลก แต่ที่เธอลุ่มเมื่อครู่ ไม้ที่ใช้กำเป็นไม้เนื้อแข็งไม่น่าจะหักง่าย แล้วยังปลายที่เรียบเสมอกันนั้นอีกล่ะ... ไม้ที่หักจากกาลเวลาก็เปรียบเสมือนบาดแผลที่เกิดจากอุบัติเหตุ ไม่มีทางมี 'ขอบแผล' ที่เรียบเสมอกันเหมือนกับโดนมีดปาดหรือแทงหรือ

(เพชรยอดคทา เล่ม 2 2557: 93-94)

นางเอ่ยด้วยน้ำเสียงกังวานได้ยินไปทั่ว "แม่ทัพชู ได้เท่าต้น ยังขาดเพียงขั้นตอนสุดท้ายจะเสร็จพิธีการ ชิงหลิงบังอาจขอให้ท่านทั้งสองใช้เวลาเราสองอีกสักครึ่งชั่วโมงจะได้อหรือไม่?"

ด้วยความตกใจ... ชูหลิงกับตันยี่หลันหันมาสบตากันคราหนึ่ง ในใจนึกไม่ถึงว่าชิงหลิงจะเอ่ยปากเช่นนี้ โทลวซีเหียนต้องเข้าคุกหลวงด้วยความผิดฐานกบฏโทษร้ายแรงถึงขั้นประหารชีวิตเก้าชั่วโคตร ตันยี่หลันนึกเวทนาชิงหลิงซ้ำยังเคยติดหนี้ชีวิตนาง จึงพยายามหาทางออกให้ด้วยการเข้ามาขัดก่อนพิธีจบ หากพวกเขาไม่ได้แต่งงานกัน นางผู้บริสุทธิ์ก็ยังมีโอกาสรอดพ้นจากภัยนี้ไปได้

(เพชรยอดคทา เล่ม 2 2557: 330)

ง. การรู้จักตัวละครทางอ้อมจากการที่ผู้เขียนบรรยายลักษณะภายนอกของตัวละคร

เสื่อคลุมตัวยาวสีแดงเพลิงขยับนั้นทรุดทรองแซมซ้อยของเธอให้อวดสู่สายตาของผู้คนอย่างภาคภูมิใจ ท่วงท่าก้าวเดินแต่ละก้าวดูบอบบางน่าถนอม ภายใต้อ้อมกอดหน้าปกปิดใบหน้าเธอไว้ทำให้ผู้คนต่างคิดจินตนาการไปต่างๆ นานา

(เพชรยอดคทา เล่ม 1 2557: 39)

อย่างนี้เอง มีนาตาแก่นั่นถึงได้บอกว่าในยุทธภพแห่งนี้ สิ่งที่น่าอันตรายและน่ากลัวที่สุดก็คือสตรีขนาดสตรีตรงหน้าเขาที่มีรูปร่างเล็กบาง แขนขาที่เรียวยาวดั่งก้านรูป นางยังสามารถเหวี่ยงบุรุษตัวใหญ่กว่าเกือบสองเท่าออกไปได้ ตาแก่นั่นสอนเขามาดีจริงๆ

(เพชรยอดคทา เล่ม 1 2557: 123)

จากการวิเคราะห์ตัวละคร จั่วฉิ่ง ตามวิธีสร้างตัวละคร ของ ริมมอน-คินัน พบว่า จั่วฉิ่งดูจากภายนอกเป็นคนเย็นชา ไม่สนใจใคร แต่ความจริงแล้วใจดีมีน้ำใจต่อผู้อื่นที่ประสบความเดือดร้อน แต่ก็เป็นคนที่เด็ดขาด เข้มงวด อีกทั้งยังเป็นผู้หญิงที่ฉลาด มีความสามารถในด้านนิติเวชสูง และแม้แต่ในสถานการณ์ที่เป็นไม่คุ้นชิน หรืออันตรายก็ยังสามารถควบคุมสติ และพิจารณาความเป็นไปของสิ่งต่างๆ ได้เป็นอย่างดี และพร้อมที่จะเผชิญอุปสรรคไปพร้อมกับคนรัก ไม่ทิ้งเมื่อตอนที่ลำบาก

2. กู้วีน

ตัวละครเอกหญิงเรื่อง เพชรยอดขุนพล เธอเป็นสาววัตรสายสืบฝีมือดีที่ถูกพาข้ามเวลามาพร้อมกับเพื่อนสนิทชื่อจั่วฉิ่ง อาศัยอยู่ในร่างซิงไม่น้องเล็กสกุลซิง

2.1. การรู้จักนิสัยตัวละครทางตรง

ก. การรู้จักลักษณะและนิสัยตัวละครโดยการพรรณนาของผู้เล่าเรื่อง

สตรีร่างเล็กในชุดสีดำผมสีหมึกกำลังเปลี่ยนภาพลักษณ์ความเป็นหญิงในใจของผู้ชายหลายคน น้ำเสียงนางหนักแน่น กร้าวแกร่ง พุดเสียงดังฟังชัดเจน นางยืนอยู่บนยอดเขาสูง ผ่ก่กลืนอายแห่งความฮึกเหิมหัวหาญสู่ผู้คนเบื้องลงจนทำให้เหล่าทหารเริ่มรู้สึกคล้อยตามไปด้วย

(เพชรยอดขุนพล เล่ม 1 2558 : 96)

ต่อให้เร่งเดินทัพอย่างไรก็ยังใช้เวลาถึงสิบเอ็ดวัน ตลอดช่วงเวลาอันยาวนานนี้ กู้วีน นั่งอยู่บนหลังม้าแทบจะตลอดเวลา เธอปฏิบัติตนไม่ต่างจากทหารในกองทัพ กลางคืนก็นอนหนาวเหน็บในกระโจมผ้าที่กางอย่างเรียบง่าย กินอาหารแห้งสามมื้อเพื่อประทังชีวิตเหมือนคนอื่น ๆ

(เพชรยอดขุนพล เล่ม 1 2558 : 96)

อันที่จริงอีฮันตันเข้าใจกู้วีนผิดไปไม่ใช่ว่าเธอถูกสตรีอื่นทรอก เพียงแต่ว่าสมองส่วนใคร่ครวญ เหตุผลไม่เคยทำงานประสานกับหัวใจ จึงไม่ค่อยจะใส่ใจรายละเอียดเรื่องราวรัก ๆ ใคร่ ๆ ของชายหญิง ชีวิตก่อนหน้านี้ของสาวตรีผู้มีแต่กองทัพ กรมตำรวจผู้ก่อการร้ายคดีต่าง ๆ นานา กระทั่งช่วยหมาช่วยแมวที่ติดอยู่บนหลังคาบ้าน หรือทำคลอดให้หนักท้องที่ยวบ

รถประจำทางหญิงสาวก็เคยผ่านมาแล้วทั้งนั้นดังนั้นจึงแทบไม่มีที่ยืนให้กับสิ่งลึกลับเบื้องหลังม่านหมอก เช่น ... การชิงดีชิงเด่นในเรื่องรัก

(เพชรยอดขุนพล เล่ม 2 2558 : 318)

ข. การรู้จักลักษณะนิสัยของตัวละครผ่านมุมมองของตัวละครตัวอื่น

บ่าวชราไม่พูดไม่จา เก็บงานขามพลางสายหน้า เอ้อ...แม่นางน้อยผู้นี้ฉลาดเจ้าเล่ห์นัก คุณชายสามไม่มีทางเป็นคู่ต่อสู้นางได้เลย ต่อไปภายภาคหน้าไม่ว่าท่านแม่ทัพใหญ่จะเอานางอยู่หรือไม่ ยิ่งคิดก็ยิ่งกลุ้มจนผลอดอนหายใจออกมาหลายครั้ง สตรีร่างเล็กในชุดสีดำผมสีหมึกกำลังเปลี่ยนภาพลักษณ์ความเป็น

หญิงในใจของผู้ชายหลายคน น้ำเสียงนางหนักแน่น กร้าวแกร่ง พูดเสียง

ดั่งฟิ่งชัดเจน นางยืนอยู่บนยอดเขาสูง แผ่กลิ่นอายแห่งความฮึกเหิม

ห้าวหาญสู่ผู้คนเบื้องลงจนทำให้เหล่าทหารเริ่มรู้สึกคล้อยตามไปด้วย

(เพชรยอดขุนพล เล่ม 1 2558 : 72)

ซูเร็นขมวดคิ้วแน่น หายใจขัดกับบทวิเคราะห์ที่เฉียบแหลม ในคราแรกที่เห็นสตรีนางนี้แฝงกายแอบมองอยู่ เขาคิดเพียงว่านางเป็นตุ๊กตาตัวน้อยจากต่างแคว้น เป็นเพียงของเล่นที่องค์เหนือหัวพระราชทานให้พี่ชาย นางไม่มีทางรู้เรื่องการจัดกระบวนทัพของทหาร ไม่รู้ความมหัศจรรย์ของการสู้รบ นางจึงเผยรอยยิ้มโง่ ๆ ออกมา

เวลานี้... เขารู้แล้วว่าตนมองผิดอย่างไรไม่น่าให้อภัย

สตรีผู้นี้ไม่เพียงแค่ว่า...รู้ซึ่งอย่างทะลุปรุโปร่งจนตัวเขาเองยังรู้สึกอาย

(เพชรยอดขุนพล เล่ม 1 2558 : 77)

แม้ว่าเสียงของชิงโม่งจะไม่สูงนัก อากัปกริยาก็ดูสงบเรียบง่าย แต่ความโอหังตระหง่านเหมือนจะเต็มเปี่ยมทั่วทั้งกายโดยเจ้าตัวไม่เจตนา ทำให้ผู้คนทั่วไปมีอามองเมินได้ เอ้าเทียนรู้สึกขนลุกเล็กน้อย เมื่อเทียบกับฝูงพยัคฆ์ในป่าแล้ว ชิงโม่งผู้นี้เป็นสิ่งที่ชีวิตที่หายากควบคุมยากยิ่งกว่าเสียอีก

(เพชรยอดขุนพล เล่ม 2 2558 : 126)

2.2. การรู้จักนิสัยตัวละครทางอ้อม

ก. การรู้จักนิสัยจากการกระทำของตัวละคร

กู่อวินสายหน้าอย่างตรงไปตรงมา ตอบกลับอย่างสบายอกสบายใจ "ก็ไม่ถึงกับศึกษากลศึกหรือออกแค่พอรู้ณะ" ตาราพิชัยสงครามของสมัยโบราณนั้นเธอก็เคยผ่านตาบ้าง แต่ยังไม่เคยศึกษาจริงจัง ที่सारวัตร์ กู่เซี่ยวชาญแท้จริงคือเทคนิคการต่อสู้แบบปัจจุบัน

(เพชรยอดขุนพล เล่ม 1 2558 : 78)

ในขณะที่ทุกคนกำลังตกตะลึง... หญิงบอบบางในสายตาวกเขากลับคว้ากระบี่ที่เหน็บข้างเอวของทหารที่อยู่ใกล้ที่สุดด้วยความเร็วที่ไม่มีใครคาดถึง

สวบ—

กระบี่เล่มเล็กในมือสาวน้อยพลิกตัววัด รับคาบเล่มใหญ่ที่พาดลงกลางกระหม่อม

เคร็ง—

แรงปะทะแรง เหล็กปะทะเหล็ก... เสียงก้องกัมปนาทมาพร้อมกับสะเก็ดไฟขาวพร่างราวกับฟ้าผ่า

(เพชรยอดขุนพล เล่ม 1 2558 : 81)

ข. การรู้จักนิสัยตัวละครจากบทสนทนา

ทัศนคติของเขาที่เป็นลบต่อผู้หญิงนั้นทำเธอโมโหเล็กน้อย น้ำเสียงที่ตอบจึงเยือกเย็นปานกัน "หากว่าข้ากินได้ล่ะ?"

"เป็นไปได้" ถึงตอนนี้นางยังคิดจะเล่นลั่นอีกดวงตามปลาบเป็นประกายวาวอย่างถือดี กู่อวินเซ็ดหน้าเล็กน้อยเอ่ยปากท้าทาย "สนใจจะเดิมพันกันหน่อยไหม?"

ซูหยี่ส่งเสียงฮัมฮัม "เดิมพันอะไร?"

"หากข้าแพ้ เจ้าจะสั่งให้ข้าทำอะไรก็ได้ทั้งนั้น... เจ้าว่าไม่ช้าไม่กลัว่าน กะเซื่อฟังทุกสิ่งทุกอย่าง" กู่อวินพูดอย่างสบาย ๆ เพราะว่ามันเป็นไปได้ตัวเธอก็ยังไม่รู้เลยว่า การ 'เซื่อฟัง' นั้นเป็นยังไงและเธอ

ก็ไม่มีทางแพ้ อาหารแบบนี้ฉันน่าจะน้อยกว่าตอนที่เธอฝึกกายที่ค่ายทหารในอิรักตั้งเยอะ "หากว่าเจ้าแพ้ ข้าสามารถไปไหนมาไหนในजनแม่ทัพได้อย่างอิสระ"

(เพชรยอดขุนพล เล่ม 1 2558 : 64)

ก๊อวินสบถในใจ คำว่ามือของจิ้งจอกมาถูกเอาไว้นั้น อยากจะเอ่ยปลอบอะไรบ้าง แต่ตนเองก็ไม่ใช่ว่าคนที่ละเอียดอ่อนอะไร กลัวจะกลายเป็นการสอบปากคำ ยิ่งพูดยิ่งเครียดเสียมากกว่า "จิ้ง... ไม่ต้องกลัว ฉันจะลองสืบดูว่าโจรพวกนั้นมันอ้างหลักฐานอะไร ถึงขนาดทำให้มีรับสั่งจับโหลวซีเหยียนได้ หน้าที่นี้ปล่อยให้ฉันจัดการเอง... เธออย่าเครียดเลยนะพักผ่อนเถอะ"

(เพชรยอดขุนพล เล่ม 2 2558 : 213)

ค. การรู้จักนิสัยและทัศนคติของตัวละครจากความคิดของตัวละครนั้น ๆ

แต่ว่า...หากหนีไปตอนนี้อาจจะเสี่ยงถูกตามจับ พอถึงตอนนั้นถ้าเอาตัวไม่รอด อย่าวางแต่ศีรษะบนป่าตัวเองเลย แม้แต่ชีวิตของจิ้ง เธอก็คงช่วยอะไรไม่ได้ โลกใบนี้ไม่ได้ดูง่ายเหมือนกับโลกของเธอที่หญิงชายมีสิทธิ์เท่าเทียม ดูอย่างเมื่อครู่สิ สุดหล่อคนนั้นถลันเข้ามาทำท่าจะลงมือลงไม้ทั้งที่เธอเป็นหญิง ก๊อวินไม่อยากเสี่ยงเอาชีวิตไปเดิมพันกับสถานการณ์ที่ยังไม่รู้ว่าจะออกหัวหรือก้อย

(เพชรยอดขุนพล เล่ม 1 2558 : 72)

บุรุษตรงหน้าคำก็สตรีสองคำก็สตรี

แต่ที่ยั่วอารมณ์โกรธของก๊อวินได้จริงๆ เห็นจะเป็นคำว่า 'ให้ทำผู้ชาย' เธอขบกรามแน่น ใบหน้าเริ่มร้อนผ่าวขึ้นทีละน้อย

(เพชรยอดขุนพล เล่ม 1 2558 : 80)

เธอไม่ชอบหน้าซูหยี่ ถ้าจะพูดให้ถูกก็คือ ไม่ชอบผู้ชายที่เหยียดหยามสตรีผ่านทางคำพูด...

ไม่ชอบเธอมาก ๆ

(เพชรยอดขุนพล เล่ม 1 2558 : 85)

ก๊อวินรู้สึกตัวเบา... ทุกลมหายใจเต็มไปด้วยความยินดี

ในที่สุดพวกเขาก็ยอมรับเธอ

แม้ไม่แสดงออกใดๆ ทางสีหน้า แต่ใจนั้นก็กลับโดนความปรารถนาที่สั่นสะเทือนจนเกือบจะผลอยิ้มเอาน่า...อย่างน้อยพลทหารพวกนี้ก็ยังรู้จักละอายและกล้าหาญที่จะร้องขอ เทียบกับพวกตาขาวที่ไร้ปัญญาไร้ความสามารถ ซ้ำยังหยิ่งทะนงคน... เธอยินดีที่จะสอนผู้กล้าเช่นนี้

(เพชรยอดขุนพล เล่ม 1 2558 : 152)

เธอรู้สึกไร้ค่า... เหมือนโอนอ่อนตามกระแสลมโดยไร้จุดหมาย

"ตำรวจดีเด่น ฉันเนี่ยนะ ฮ่าๆ.." สารวัตรกำเริบเปิดหัวเราะออกมา... เหยียดรามาแน่นก็แค่หัวโขนเท่านั้น "ไม่ว่าจะอยู่ในยุคสมัยไหนกฎหมายก็ไม่สามารถบังคับใช้ได้กับทุกสถานการณ์ อย่างคดีชูมู่เฟิง ญาติผู้ตายและประชาชนทั่วไปล้วนมีอาชญากรรมได้หากไว้ชีวิตฆาตกร คดีคงไม่มีทางพลิกเพราะเธอเข้าไปโต้แย้งหรือ"

ความรู้สึกถูกผิดที่ตึงเครียดอยู่ในใจทำให้ก๊อวินยกไหล่สรวลกรอกเข้าปากอีกหลายอีก

ฉันอยู่ที่นั่นต่อไปไม่ได้แล้ว... หญิงสาวใคร่ครวญด้วยสมองที่สับสนจะต้องกลับไป ความรู้สึกอยากกลับบ้านไม่เคยชัดเจนขนาดนี้มาก่อน

ก๊อวินตัดสินใจแล้วแน่ๆ พรุ่งนี้เธอจะถามเรื่องงานยันต์แปดทิศกับซูหลิงให้แตกหักกันไปเลย

(เพชรยอดขุนพล เล่ม 2 2558 : 122)

ดีที่สุดต้องคิดอย่างจริงจังเรื่องการหาอาชีพหลักเลี้ยงปากท้องจะให้อาศัยใช้เงินของจวนแม่ทัพต่อไปไม่ได้ มือเท้าก็มี ปัญญาก็มี... ทำไมต้องขอผู้อื่นกิน?

(เพชรยอดขุนพล เล่ม 2 2558 : 170)

นี่คือความรู้สึกเป็นหนี้บุญคุณสินะ? เย่มากเลย คนอย่างสารวัตรกำเริบไม่ชอบคิดหนีชีวิตใครเพราะชดใช้ได้ยากกว่าชดใช้เงินทองเสียอีก เอ้าเทียนเป็นคนที่ยื่นชาแถมยังทำตัวโดดเดี่ยว ทำให้เธอไม่เข้าใจว่าทำไมเขาต้องมาช่วยตนซ้ำแล้วซ้ำเล่าแบบนี้?

(เพชรยอดขุนพล เล่ม 2 2558 : 242)

สารวัตรกำเริบเลื่อนปลายนิ้วไปตามเนื้อกระเป๋าสีเงินเปล่งประกาย หลุดตามเสียงเบา "ทั้งหมดนี้เป็นเพราะเจ้าหรือ?" เป็นครั้งแรกที่เสียงเย็นใสฟังดูสับสนกระทั้งตนเองยังตกใจ "เพื่อนฝูง การยอมรับและครอบครัวที่น่ารัก ทั้งหมด... มาพร้อมกับเจ้าใช่หรือไม่?" ตอนที่ถามประโยคนี้ออกมา หัวใจปล้นเจ็บแปลบจนแทบทรุด ความเจ็บนี้ไม่เหมือนตอนที่โดนอาวุธใดๆ มันเสียดลึกกว่า เหวอะหวะทุนทุรายมากยิ่งขึ้นกว่า "ทำไมเจ้าต้องเลือกข้า!"

(เพชรยอดขุนพล เล่ม 3 2558 : 110)

ชีวิตเธอฟ้าประทานให้มาอย่างเอี่ยมยอด แต่ไม่รู้จึกคำว่าล้มเหลวเลยสักครั้ง

กระทั่งวันนี้...

วันที่ต้องมาอยู่ในโลกที่ชายเป็นใหญ่ เธอหวังจะอาศัยความสามารถตนเองเพื่อให้ผู้คนยอมรับนับถือ มีงานทำหาเลี้ยงชีพ มีมิตรแท้... แต่กลับต้องมารู้ว่าที่แท้ทั้งหมดก็เป็นเพียงแค่ฟองอากาศ ทุกอย่างที่เธอคว้ามมาได้เป็นสิ่งที่คิดไปเอง

เธอเป็นเพียงผู้หญิงคนหนึ่งที่มีคุณค่าในสายตาของกระบี่เล่มหนึ่งเท่านั้น

มันเลือกเธอ ทุกคนจึงเลือกเธอ... มันชอบเธอ บุรุษผู้หนึ่งจึงบอกว่าชอบเธอ

(เพชรยอดขุนพล เล่ม 3 2558 : 127)

ง. การรู้จักตัวละครทางอ้อมจากการที่ผู้เขียนบรรยายลักษณะภายนอกของตัวละคร

ผู้มาเยือนยามวิกาลเป็นหญิงสาวอายุราวๆ สามสิบ ด้วยส่วนสูงที่ไม่ต่ำกว่าหนึ่งร้อยเจ็ดสิบห้า เซนติเมตรทำให้เธอดูเพรียวทะมัดทะแมงผมสีอ่อนเส้นเล็กละเอียดนั้นชอยสั้นและโกขึ้นสูงตามประสานกษิ ร์าคาญ เสื้อยืดสีขาวประดับตรากรมตำรวจที่สวมอยู่มีรอยยับเล็กน้อย รองเท้าเขรอะไปด้วยโคลน เธอดูสด ชื่นแมน่าพิกาข้อมือจะแสดงเวลาอย่างเช้าวันใหม่ ไม่มีอาการเหนื่อยล้าให้เห็นแม้แต่น้อยในแววตาแว่นแ่นคู้ นั้น

(เพชรยอดขุนพล เล่ม 1 2558 : 11)

จากการวิเคราะห์ตัวละคร กู้ววิน ตามวิธีสร้างตัวละคร ของ ริมมอน-คีนัน พบว่า กู้ววินเป็น ผู้หญิงที่แข็งแกร่ง มีความมั่นใจในตัวเอง และเก่งเรื่องการสืบสวนและการต่อสู้ รักพวกพ้อง รักความ เท่าเทียม เกลียดความอยุติธรรม ชอบการเอาชนะ แต่ไม่ชอบความพ่ายแพ้ และจะไม่สู้ในเรื่องที่รู้ว่า ตนเองไม่ชนะ วางแผนการรบเก่ง เกลียดการดูถูกผู้หญิงของผู้ชาย ชอบฟังพาดตนเอง ไม่ชอบเป็นหนี้ บัญคุณใคร

3. ชิงเฟิง

ตัวละครเอกหญิงเรื่อง เพชรยอดบัลลังก์ เธอคือพี่น้องคนเดียวในบรรดาสามพี่น้องสกุลชิงที่ ยังมีชีวิตอยู่

3.1. การรู้จักนิสัยตัวละครทางตรง

ก. การรู้จักลักษณะและนิสัยตัวละครโดยการพรรณนาของผู้เล่าเรื่อง

-

ข. การรู้จักลักษณะนิสัยของตัวละครผ่านมุมมองของตัวละครตัวอื่น

น้ำตาอันไร้สัมผัสเสียงไหลผ่านสองแก้ม ตอนนั้นเอง ฟุ่หลิงจึงพบโดยบังเอิญว่า นัยน์ตา ของแม่นางชิงไม่ดำขลับเหมือนสตรีทั่วไป ทว่าเป็นสีเทาจางคล้ายม่านหมอก เคลือบล้อมด้วย

วงรัศมีสีทองหวานระยับ เป็นดวงตาแปลกประหลาดที่ทั้งคู่ทั้งหวานในคราวเดียว ราวกับสามารถดึงดูดดวงวิญญาณของผู้มองให้จมลึกเข้าไปข้างใน

ม... มนุษย์มีดวงตาสีนี้ด้วยหรือ?

ฟูหลิงตกตะลึงไปกับความงามที่ผสมผสานด้วยความแข็งแกร่งของดวงตาเหนือธรรมชาติคู่นี้ ตนพบเจอสตรีมาก็หลากหลาย แต่ละนางล้วนหวานหยดชดช้อย แต่ไม่มีสักคนที่มีดวงตาสีเทาอมกริบเช่นเดียวกับมืดดาบ ทำให้ผู้มองบังเกิดความรู้สึกหลงใหลแกมหวาดหวั่นได้เช่นนี้

(เพชรยอดบัลลังก์ เล่ม 1 2558 : 33-34)

แม้จะเป็นเช่นนั้น ดวงตาที่เต็มไปด้วยพิษไข้อย่างคงจ้องตรง สันจมูกโค้งละมุนเซียมันริมฝีปากอิมงามกำลังขบเม้มเข้าหากันอย่างตื้อรัน

เป็นสตรีที่งดงามทั่วสรรพางค์กาย แม้กระทั่งใบหน้าด้านข้างในยามที่เจ็บป่วย ก็งามจนเย้าจิตวิญญาณผู้คนให้ตะลึงพรึงเพริดความงามระดับนี้ ชั่วชีวิตของฟูหลิง เคยคิดว่าคงไม่ได้พบเห็นอีกแล้ว

(เพชรยอดบัลลังก์ เล่ม 1 2558 : 232)

ฟูหลิงกลั่นหายใจจนกระทั่งโถมงานผู้ นั้นหันหน้ามามองกันตรง ๆ แผลเป็นกดลึกบนใบหน้าซีกหนึ่งเป็นรอยที่เห็นได้ชัดเจน ซ้ำยังเป็นเอกลักษณ์อันโดดเด่น แยกอีกฝ่ายออกจากสตรีหลายพันคนในวังหลวงทำให้ความงามนั้นไม่เหมือนใคร...ค่อนข้างน่าพรึงพรึง ชวนให้ใจเต้น และหายากยิ่งนัก

(เพชรยอดบัลลังก์ เล่ม 1 2558 : 233)

ฟูหลิงฟังแล้วได้แต่ยกมุมปากขึ้นอมยิ้ม.. หญิงสาวผู้นี้ช่างใจดีนัก กล้าได้กล้าเสีย กล้าเอ่ยปากวิจารณ์ นับเป็นเอกลักษณ์หนึ่งเดียวที่ไม่ซ้ำใครในวังอันหลอกลวงแห่งนี้ ไม่รู้ว่านางจะรักษาความพิเศษนี้ไว้ได้นานสักแค่ไหน

(เพชรยอดบัลลังก์ เล่ม 1 2558 : 235)

นางหวังอำนาจ เขารู้สึกแสบใจ นางหวังจะใช้ขาเป็นบันไดไต่ขึ้นสู่เบื้องบนเพียงแต่
วิธีการนั้นช่างแตกต่างจากคนอื่นๆ ซึงพึงพาตัวเองเข้ามาต่อรองซึ่งๆ หน้าเลย

(เพชรยอดบัลลังก์ เล่ม 1 2558 : 468)

กฎเกณฑ์ไม่ถึงว่าซึ่งเพียงจะกล้าหาญชาญชัยถึงเพียงนี้ ทั้งสายตา วาจา และการ
กระทำดูดันราวกับนางสิงห์ที่พยายามรักษาที่มั่นสุดท้ายของตนเอาไว้ ขึ้นชื่อว่าพระสมมรร้อย
ทั้งร้อยเมื่อกล่าวพระนามองค์ใดเขามีแต่จะหวาดกลัวจนตัวสั่น พระนางอยากได้สิ่งใดเป็น
ต้องได้ทั้งนั้น แต่พระสมมซึ่งผู้ไม่ทราบว่าจะโง่เขลาหรืออาจหาญกันแน่ นางแกร่งผิมนุชย์
มนา ท่วงท่าและแววตาดูจะสังหารคนได้หากผลออกไปจะต้องลูกชายนางเข้า ผู้หญิงที่แม้แต่
พระอาญา ก็ยังไม่เกรงนับว่าน่ากลัวนัก

(เพชรยอดบัลลังก์ เล่ม 3 2558 : 16)

3.2. การรู้จักนิสัยตัวละครทางอ้อม

ก. การรู้จักนิสัยจากการกระทำของตัวละคร

นิ้วมือเรียวยาวขาผ่องราวกับไร้ข้อต่อของซิงเฟิง สอดเข้าไปในแขนเสื้อกว้าง ชั่ว
จังหวะนั่นเอง ปลายนิ้วก็เคลื่อนออกมาพร้อมกับมีดแกะสลักเล่มเล็กยาวประมาณสองซุนที่
พ่อครัวใช้แกะผลไม้ ประกายแสงคมเฉียบของใบมีด มีอาจคมกล้าบาดสายตาได้เท่าแววสะใจ
จากดวงตาอาฆาตของโฉมงามบรรณาการ ซิงเฟิงยกมูมปากยิ้มอย่างขมขื่น..ตนไม่เหลืออะไร
อีกแล้ว แม้แต่ชีวิตยังเคยสละมาแล้ว ยังมีสิ่งใดที่ต้องกลัวอีก ขอเพียงไปให้ถึงเป้าหมาย นาง
พร้อมทำทุกอย่างโดยไม่สนวิธีการ

เยียนหงเทียน ข้าจะให้เจ้าชดใช้ต่อครอบครัวข้า

ต่อให้เอาชีวิตเจ้าไม่ได้ ข้าก็จะให้เจ้าหลังโลหิตออกมาให้ได้

(เพชรยอดบัลลังก์ เล่ม 1 2558 : 49)

จริงดังเช่นผู้รู้เคยกล่าวไว้... ยามที่คนเรากลับหันทางก็กับแคลงด้วย ซิงเฟิงเพียง
หรีตาจ้องตอบ ไม่ว่าตนจะตกอับเพียงใด ก็ไม่สิ้นใจถึงกับต้องยอมให้ชนที่มายะเยาะหยันเช่นนี้

(เพชรยอดบัลลังก์ เล่ม 1 2558 : 79)

หญิงสาวตะเกียกตะกายคลานตามไปคว้าข้อเท้าห้องใต้แห่งผองเวยอย่างลนลาน ลืม
 สิ้นทุกสิ่ง ทั้งศักดิ์ศรีและความหยิ่งทะนงถูกปลดลงจากบ่า แทนที่ด้วยภาพความตายของบิดา
 มารดาและความหายนะของแคว้นที่เคยพบเจอ ไม่...นางกลัว...พี่หญิง...อย่าทำอันใดพี่สาว
 ของข้า "เยียนหงเทียน...เยียนหงเทียน ฝ่าบาท หม่อมฉันขออภัย.." เสียงแหบแห้งแผ่วเบาทำ
 ให้คำขอร้องนั้นฟังดูไร้พลัง แม้แต่แรงจะคลานตามก็ยังมี "ฝ่าบาท อภัยให้หม่อมฉันด้วย
 อภัยด้วย..."

(เพชรยอดบัลลังก์ เล่ม 1 2558 : 135)

ยานี้...จะมีพิษหรือไม่? ชิงเฟิงเห็นอีกฝ่ายไม่คุยด้วยจึงจ้องมองถ้วยยาในมือก่อนจะ
 หลับตาลง ในที่สุดก็ตัดสินใจสะบัดมือสาดน้ำสีดาทั้งถ้วยเข้าไปทำแวงหินตรงมุมห้อง หยดน้ำ
 สีดาเหนียวข้นค่อยๆ ไหลลงตามกำแพงหินที่ละหยด กลิ่นยาแผ่กระจายทั่วห้องซึ้งเล็กๆ แห่ง
 นี้คละคลุ้งอยู่เป็นนาน

(เพชรยอดบัลลังก์ เล่ม 1 2558 : 180)

เพื่อที่จะคงไว้ซึ่งลมหายใจ นางทานข้าวบูตปนดินทรายมาหลายวันแล้ว ส่วนยาที่ส่ง
 มาในคุกทุกวันนี้ นางไม่เคยแตะแม้แต่น้อย ชิงเฟิงผู้โง่เขลายามนี้ก้าวแกร่งขึ้นมาก ตอนนี
 นางไม่มีวันเชื่อใครทั้งนั้น ต่อให้ต้องตาย ก็ขอตายด้วยน้ำมือของตนเองยังดีเสียกว่า

(เพชรยอดบัลลังก์ เล่ม 1 2558 : 192)

ข. การรู้จักนิสัยตัวละครจากบทสนทนา

“ชิงเฟิงพ่นลมออกจากจมูก ข้าไม่ต้องการหรอก” คุณหนูรองหันไปกุมมือพี่ใหญ่ไว้ข้างหนึ่ง อีก
 ข้างกุมมือเล็กๆ ของน้องสาวแล้วเอ่ยด้วยน้ำเสียงที่กดให้ต่ำแต่แฝงความเกลียดชังรุนแรงแทบทุกประโยค
 "ข้าเกลียดนัก เหตุใดเพียงคำพูดคำเดียวของห้องใต้แคว้นผองเวยจึงสามารถบงการให้ทุกอย่างเป็นไปได้ตาม
 ปราบปราม แล้วทำไมคนตระกูลชิงตระกูลเดียวจึงต้องมาแบกรับความพ่ายแพ้ของคนทั้งแคว้น ด้วย พวกมัน
 เป็นชาติตรงมาท่านพ่อท่านแม่แท้ๆ ห้องใต้ยังมีหน้ามาจับเราส่งไปเป็นเครื่องบรรณาการเชื่อมสัมพันธไมตรี
 กับมันอีก!"

(เพชรยอดบัลลังก์ เล่ม 1 2558 : 14-15)

"เจ้าคือคนแรกที่ข้าเจอเมื่อมาถึงวังหลวงแห่งนี้ และเป็นคนแรกที่มีได้หลีกหนีข้า ข้ายังคงช่วยเหลือนยามข้าตกทุกข์ได้ยาก ไม่ซ้ำเติม ข้าอยากให้เจ้ามาอยู่ข้างกาย แน่ใจว่าหากเจ้าไม่ยินยอม ข้าสามารถใช้ตำแหน่งช่วยให้เจ้ากลับไปทำงานที่โรงหม้อได้ ข้ารู้ว่าแต่เดิมเจ้าเป็นหม้อหญิง"

(เพชรยอดบัลลังก์ เล่ม 1 2558 : 234)

ชิงเฟิงค่อยๆ ชักมือกลับ เงยหน้าขึ้นสบกับดวงตากล้ำลึกยากจะคาดเดาของเยียนหงเหียน แม้นางจงใจกดเสียงลงต่ำให้ดูหยิ่งผยองและกล้าหาญ ทว่าปลายเสียงยังคงสั่นเทาน้อยๆ "ข้าเรียนรู้มาว่า... คนที่แม้แต่ชีวิตยังรักษาให้รอดไม่ได้ไม่มีสิทธิ์จะใส่ใจความเป็นความตายของผู้อื่น...ข้าไม่ยอม แล้วก็ไม่อยากอยู่ในสถานะที่ต้องโขกหัวให้ผู้อื่นอีกแล้ว เช่นนั้น...การต้องปรับตัวเข้าหาท่าน ถือเป็นขั้นแรกของการดำรงชีพต่อไปจากนี้ของข้าเลยทีเดียวน"

(เพชรยอดบัลลังก์ เล่ม 2 2558 : 20)

ค. การรู้จักนิสัยและทัศนคติของตัวละครจากความคิดของตัวละครนั้น ๆ

"ชิงเฟิงพ้นลมออกจากจมูก ข้าไม่ต้องการหรอก" คุณหนูรองหันไปกุมมือพี่ใหญ่ไว้ข้างหนึ่ง อีกข้างกุมมือเล็กๆ ของน้องสาวแล้วเอ่ยด้วยน้ำเสียงที่กดให้ต่ำแต่แฝงความเกลียดชังรุนแรงแทบทุกประโยค "ข้าเกลียดนัก เหตุใดเพื่งคำพูดคำเดียวของฮ่องเต้แคว้นฉงเยว่จึงสามารถบงการให้ทุกอย่างเป็นไปได้ตามปรารถนา แล้วทำไมคนตระกูลชิงตระกูลเดียวจึงต้องมาแบกรับความพ่ายแพ้ของคนทั้งแคว้นด้วย พวกมันเป็นชาติทรกษัตริย์ท่านพ่อท่านแม่แท้ๆ ฮ่องเต้ยังมีหน้ามาจับเราส่งไปเป็นเครื่องบรรณาการเชื่อมสัมพันธไมตรีกับมันอีก!"

(เพชรยอดบัลลังก์ เล่ม 1 2558 : 14-15)

ชิงเฟิงสะบัดมือชิงหลังออกก่อนจะลุกขึ้นยืนอย่างรวดเร็ว นางหันหลังให้กับอีกสองคน เอ่ยปากด้วยน้ำเสียงที่ไม่ยอมอ่อนข้อแม้แต่นิดเดียว "เกิดเป็นสตรีแล้วอย่างไร ข้าจะไม่มีวันไปฉงเยว่เด็ดขาด"

(เพชรยอดบัลลังก์ เล่ม 1 2558 : 15)

ขอเพียงได้แก้แค้น นางยอมทนได้ทุกสิ่ง

(เพชรยอดบัลลังก์ เล่ม 1 2558 : 55)

หญิงสาวแผดเสียงร้องสวนออกมาอย่างคุมแค้นอามาต "เยียนหงเหียนวันนี้หากเจ้าไม่ฆ่าข้า ข้าก็จะหาโอกาสฆ่าเจ้าอีก ข้าจะตามอาฆาตจองเวรเจ้าชั่วชีวิต トラบฟ้าดินสลาย"

トラบฟ้าดินสลาย... トラบฟ้าดินสลาย...

แม้จะถูกลากออกไปไกลแล้ว เสียงของหญิงบรรณาการยังคงสะท้อนก้อง...

(เพชรยอดบัลลังก์ เล่ม 1 2558 : 76)

ช่างเกิด... เมื่อเห็นว่าพี่สาวยังมีชีวิตอยู่และสบายดี ร่างของชิงเฟิงก็สิ้นเทาอย่างมีอาจควบคุม ทั้งตื่นตันทั้งยินดีจนแทบจะวิ่งผ่านท้องพระโรงตรงเข้าไปหา

(เพชรยอดบัลลังก์ เล่ม 1 2558 : 97)

ความตายนั้นคือการปลดปล่อย แต่วันนี้เมื่อได้เห็นพี่หลังอีกครั้งความหวังใหม่ก็บังเกิด ทำให้อยากมีชีวิตอยู่ต่อไป จะไม่มีวันยอมให้สองเขายัดเยียดความผิดที่ตนมิได้ก่อเด็ดขาด หากไม่แล้วมันอาจจะเป็นผลร้ายกับพี่น้องของนาง และยังเป็นผลร้ายต่อชีวิตประชาชนผู้บริสุทธิ์ที่เฮาเยวด้วย

(เพชรยอดบัลลังก์ เล่ม 1 2558 : 97)

เอาเกิด...ไม่ว่าจะด้วยเหตุอันใด เพียงชายผู้นั้นพาพี่ใหญ่เดินออกจากวังหลวงที่น้ำกัวแห่งนี้ไปได้ ก็นับว่ามีพระคุณท่วมหัวแล้ว ยิ่งได้รู้ว่าเขาช่วยเป็นธุระเชิญหมอหลวงมารักษาให้อีก บุญคุณใหญ่หลวงเช่นนี้หากมีโอกาส ข้า-ชิงเฟิงต้องตอบแทนท่านสักวันแน่

(เพชรยอดบัลลังก์ เล่ม 1 2558 : 222)

สองแขนของหญิงสาวโอบรอบกายตัวเองแน่น แม้จะทำเช่นนั้นก็ไม่อาจดื่บความรู้สึกหนาวเหน็บในใจลงได้ บาดแผลเก่าสร้างความรู้สึกหวาดผวา เจ็บปวด และสับสนให้บังเกิดในกันบั้งของหัวใจ พวกมันกัดกร่อนความกล้าหาญที่มีอยู่ให้ลดลงไปเรื่อยๆ คอยจิกแทะนางที่ละนิด หยิกขย้ากันทีละน้อย แม้ว่าจะพยายามปลอบใจตนเองเพียงใด ทว่าชิงเฟิงก็ยังคงหวาดกลัวอยู่นั่นเอง

(เพชรยอดบัลลังก์ เล่ม 1 2558 : 270)

เข้าใจแล้ว...เข้าใจในที่สุดแล้ว ด้วยคิดเองมาตลอดว่าการทำตัวสงบเสียมไม่รุกรานใครจะช่วยรักษาชีวิตของพี่น้องให้ปลอดภัยในแคว้นใหญ่นี้ได้ แต่กลับไม่ใช่เลย... อำนาจในมือต่างหากที่จะเป็นเกราะป้องกันที่ดีที่สุด อำนาจที่ยังไม่มีไว้ในครอบครองและเคยคิดปฏิเสธไม่ยอมรับบัดนี้ได้รู้ซึ้งแล้ว...

หากไม่มีอำนาจนั้น...หญิงคนหนึ่งก็ต้องอาจจะต้องกลืนก้อนดิน

หากไม่มีอำนาจนั้น...อาจจะต้องแบกน้ำเข้าจรดเย็นโดยไม่มีใครเวทนาสงสาร

หากไม่มีอำนาจนั้น...ก็อาจจะป่วยตายโดยไร้คนแยแส

หากไม่มีอำนาจนั้น...พี่สาวของนางก็จะกลายเป็นของเล่นสนุกให้กับเชื้อพระวงศ์ชั้นสูง!!

(เพชรยอดบัลลังก์ เล่ม 1 2558 : 345)

ชั่วเสี้ยวขณะนี้ จู่ๆ ชิงเฟิงก็รู้สึกว่ามีบุรุษตรงหน้าช่างน่าเวทมนัก หากเป็นก่อนหน้านี้นั้นคงอยากจะสังหารอีกฝ่ายเพื่อแก้แค้นให้แก่ครอบครัวและชาติบ้านเมือง

ทว่าตอนนี้...นางกลับรู้สึกเหนื่อย ไม่นึกอยากสังหารอีกแล้ว บุรุษอย่างเยียนหงเทียนต่อให้มีชีวิตยืนยาวก็เชื่อว่าเคราะห์ดีสักเท่าใด ต้องถูกพันธนาการด้วยคำว่าฮงเต๋ไปตลอดกาล...

(เพชรยอดบัลลังก์ เล่ม 2 2558 : 230)

ชิงเฟิงรู้สึกกระดากเล็กน้อย นี่ไม่ใช่ครั้งแรกที่นอนหนุนตักอีกฝ่าย แต่เป็นครั้งแรกที่ได้ใกล้ชิดกันโดยปราศจากทิวอันแรงกล้า นางนอนนิ่งคิดถึงความสัมพันธ์ระหว่างทั้งสองอยู่พักใหญ่ ยังไม่ทราบว่าเป็นเพราะเหตุใดชายหนุ่มถึงเปลี่ยนมาทำดีด้วยทั้งๆ ที่จับได้หลายครั้งว่าตนตั้งท่าจะแข็งข้อกับเขา

เพราะว่าเด็กในท้องรี?

(เพชรยอดบัลลังก์ เล่ม 2 2558 : 264)

ง. การรู้จักตัวละครทางอ้อมจากการที่ผู้เขียนบรรยายลักษณะภายนอกของตัวละคร

รอยยิ้มอาฆาตที่มุมปากของชิงเฟิง ยิ่งชั่วร้ายมากเท่าใดก็ยิ่งสะคราญโฉมมากเท่านั้น

(เพชรยอดบัลลังก์ เล่ม 1 2558 : 56)

จากการวิเคราะห์ตัวละคร ชิงเฟิง ตามวิธีสร้างตัวละคร ของ ริมมอน-คีนัน พบว่า ชิงเฟิงเป็นผู้หญิงที่ถูกกล่าวว่าเป็นหญิงงามอันดับหนึ่งแห่งแคว้น มากความสามารถทั้งในด้าน ดนตรี วาดภาพ การเดินหมาก ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่ดีของสตรีในยุคนี้ เป็นคนมุ่งมั่น เด็ดเดี่ยว หยิ่งยทรนง รักศักดิ์ศรี และเจ้าคิดเจ้าแค้น แต่ก็รักพี่น้องมาก สามารถทั้งศักดิ์ศรีเพื่อปกป้องครอบครัวได้ ทั้งยังเป็นคนรู้จัก

บุญคุณ แต่ก็ไม่วางใจใครง่าย ๆ เมื่อมีลูกก็เริ่มปล่อยวางและทำทุกอย่างเพื่อปกป้องลูกตนเอง จนกระทั่งเสียลูกไป จึงเริ่มแสวงหาอำนาจและทำทุกวิถีทางเพื่อปกป้องลูกอีกคน

วิเคราะห์แนวคิดสตรีนิยมในนวนิยายชุด โฉมงามบรรณาการ

ในนวนิยายชุด โฉมงามบรรณาการผู้เขียนใช้ฉากของเรื่องเป็นประเทศจีนปัจจุบันและสถานที่กับช่วงเวลาที่เหมาะสมขึ้นมาซึ่งมีพื้นฐานมาจากยุคจีนโบราณ จะเห็นได้จากเนื้อหาในเรื่อง เพชรยอดคทา เล่มที่ 1

หญิงสาวสุดลมหายใจลึก นึกว่าตัวเองเรียนมาเยอะแล้วเชี่ยวชาญ สุดท้ายได้พำนักก็ยังมีอะไรที่ยังไม่รู้ อีกกองพะเนิน เธอมองไปยังกลุ่มคนที่ล้อมดูอยู่ ถ้ามองเสียใสบานระฆังแก้ว "พวกคุณในที่นี้ไม่มีใครเคยรู้จักประเทศจีนบ้างไหม?"

ทุกคนเคลื่อนไหวเหมือนกันในพริบตานี้...สายหน้า

เออดี!! พวกเขาทุกคนพูดภาษาจีน สวมเสื้อผ้าแบบจีนโบราณ แต่กลับไม่รู้จักรักประเทศจีน เท่าที่จำได้ ประเทศที่เธอเคยอาศัยไม่น่าจะมีสถานที่แบบนี้ ส่วนเธอ...กลับเปลี่ยนร่างกายใหม่ แม้ว่าจะไม่น่าเชื่อเพียงใด แต่ก็ต้องตั้งสติทำใจเรียบเรียงเรื่องราวให้ได้ก่อนละ

(เพชรยอดคทา 1 2557 : 41)

เมื่อวิเคราะห์ตัวละครเอกหญิงของนวนิยายชุดนี้แล้วก็พบว่าผู้เขียนมีการแสดงออกถึงแนวคิดสตรีนิยมในนวนิยายชุดนี้

สังคมจีนเป็นสังคมแบบปิตาธิปไตย หรือสังคมที่ชายเป็นใหญ่ โดยผู้ชายเป็นผู้ที่มีอำนาจมากที่สุดในการครอบครัวยุคโบราณ และผู้หญิงจะต้องเชื่อฟังและปฏิบัติตามความต้องการของผู้ชาย ซึ่งสังคมแบบนี้มักทำให้เกิดปัญหาการกดขี่ การถูกครอบงำ ความไม่เท่าเทียมทางเพศ หรือปัญหาการใช้ความรุนแรงในครอบครัว อีกทั้งสังคมจีนยังมีความเชื่อในลัทธิขงจื้อซึ่งมีแนวคิดเรื่องชายเป็นใหญ่ ทำให้ปัญหานี้ฝังรากลึกในจีนจนถึงปัจจุบัน

ลัทธิขงจื้อ เกิดขึ้นในยุคสมัยขุนศึกของจีน โดยมีรากฐานและคำสอนมาจากปรัชญาของขงจื้อ ซึ่งคำสอนและหลักคุณธรรมของขงจื้อถือเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต ค่านิยม ลำดับชั้น และความเชื่อ จนกลายมาเป็นมาตรฐานของสังคม มีอิทธิพลต่อการใช้ชีวิตของชาวจีนตั้งแต่ระดับชนชั้นปกครองไปถึงคนธรรมดา ทั้งหมดนี้ เป็นพื้นฐานของความเชื่อแบบชายเป็นใหญ่ กล่าวคือ กุลสตรีที่ดีในยุคนี้ต้องเก่งงานบ้านงานเรือน สุภาพเรียบร้อย เชื่อฟังและสนับสนุนสามี มีหน้าที่คลอดบุตรชาย

เพื่อมาสืบตระกูลต่อไป ในขณะที่บทบาทของผู้ชายที่ดีคือการเป็นผู้นำครอบครัว ผู้ทำหน้าที่หารายได้จากนอกบ้าน เป็นหน้าเป็นตาให้แก่ครอบครัว

โดยคำสอนของขงจื๊อกล่าวถึงความสำคัญและหน้าที่อันพึงปฏิบัติระหว่างบุคคลต่อบุพการี บุคคลต่อครอบครัว บุคคลต่อเพื่อนฝูง และบุคคลต่อประเทศชาติ ซึ่งเป็นศีลธรรมในการปกครอง ศีลธรรมส่วนตัวที่เกี่ยวข้องกับสังคม รวมไปถึงความยุติธรรมและความบริสุทธิ์ใจ มีเป้าหมายเพื่อให้สังคมเกิดความสงบสุข โดยมีแนวคิดพื้นฐานที่สัมพันธ์กับบุคคลนั้นคือ เส้าหลักทั้งสาม (三纲) และความสัมพันธ์ทั้งห้า (五伦)

เส้าหลักทั้งสาม หมายถึง บิดาคือเส้าหลักของบุตร ผู้ปกครองเป็นเส้าหลักของขุนนาง และสามีเป็นเส้าหลักของภรรยา บุตร ขุนนาง และภรรยาจักต้องเชื่อฟังและปฏิบัติตามบิดา ผู้ปกครอง และสามี ในขณะที่เดียวกันบิดา ผู้ปกครอง และสามีก็ต้องเป็นตัวอย่างที่ดีแก่พวกเขาด้วย เมื่อเป็นเช่นนี้ ชุมชนก็จะสงบสุขและรุ่งเรืองความสัมพันธ์ทั้งห้า หมายถึง

1. ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับขุนนาง
2. ความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับบุตร
3. ความสัมพันธ์ระหว่างสามีกับภรรยา
4. ความสัมพันธ์ระหว่างพี่ชายกับน้องชาย
5. ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน

หากความสัมพันธ์ทั้งห้านี้ดำเนินไปอย่างถูกต้องสังคมก็จะมีแต่ความราบรื่นเช่นกัน ความสัมพันธ์ทั้งห้านี้จะดำเนินไปได้อย่างราบรื่นต่อเมื่อบุคคลแต่ละคนรู้บทบาทและปฏิบัติตามหน้าที่ของตนที่ควรเป็น ดังนั้นลัทธิขงจื๊อจึงกำหนดหลักเกณฑ์หรือขอบเขตความประพฤติที่คนทุกคนควรมี หรือควรรู้ไว้กว้างๆอยู่ ห้าข้อ ได้แก่ มนุษยธรรม (仁) คุณธรรม (义) ขนบจารีต (礼) ปัญญา (智) และสัจจะ (信) (อ๋หม่า มหาพสุธานนท์ 2553 : 31-32)

ความสัมพันธ์ในครอบครัวจึงเป็นผู้ชายเป็นผู้สืบทอดวงศ์ตระกูล เป็นผู้นำ เป็นเส้าหลักของครอบครัว ภรรยาและบุตรต้องเชื่อฟัง ในความสัมพันธ์นี้ ผู้หญิงจึงมีบทบาทที่ชัดเจนเพียงบทบาทเดียว คือ การเป็นภรรยา

เป้าหมายหลักในชีวิตของผู้หญิงจีนโบราณจึงเป็น การแต่งงาน เมื่อแต่งงานแล้วก็ต้องเป็นภรรยาที่ดีคือ ทำหน้าที่ของหยิน หรือดินที่ต้องเติมเต็มและคล้อยตามฟ้า เพื่อความสมบูรณ์และรุ่งเรืองของจักรวาล

ดังนั้นผู้หญิงเมื่อเป็นเด็ก หรือเป็นลูกสาวอยู่ในบ้านก็จะได้รับการอบรมเลี้ยงดูเพื่อทำหน้าที่ภรรยา และเมื่อเป็นภรรยาแล้ว ก็ต้องมีบทบาทเป็นแม่ ทำหน้าที่ให้ผู้สืบสกุลกับครอบครัวสามีช่วยให้

สามีได้ทำหน้าที่ของการแสดงความกตัญญูต่อพ่อแม่ของตน ทั้งนี้เพราะ การไม่มีทายาทสืบสกุลนั้น เป็นความอกตัญญูต่อบรรพบุรุษที่สุด

ความเป็นผู้หญิงจีนในยุคโบราณ โดยเฉพาะผู้หญิงชั้นกลางและชั้นสูงจึงเกี่ยวพันอยู่กับ บทบาทหลัก

สามประการคือ การเป็นลูกสาว การเป็นภรรยา และการเป็นแม่

จึงเห็นได้ว่าในสังคมจีนโบราณ สังคมศักดินา ไม่ได้เปิดโอกาสให้ผู้หญิงได้มีส่วนร่วมกับการศึกษาเหมือนกับผู้ชาย ที่ได้รับการสั่งสอนในโรงเรียน จะมีก็แต่สตรีชั้นสูงที่จะได้รับการสั่งสอน หากพ่อแม่สนับสนุน หากครูอาจารย์มาสอนที่บ้าน แต่เนื้อหานั้นก็ต่างกับที่ผู้ชายได้รับการสั่งสอน โดยมีวรรณกรรมคำสอนของสตรีจีนที่เป็นที่นิยม และมีพื้นฐานมาจากคำสอนของขงจื้อ คือ เตือนหญิงและนิเวศศึกษา มีเนื้อหา เช่น สตรีต้องมีกิริยามารยาทเรียบร้อย ทั้งการเดิน การยืน การนั่ง การพูด หากไม่เป็นดังนี้จะทำให้ครอบครัวเสื่อมเสียชื่อเสียง และต้องดำรงตนอยู่ในกรอบของขนบธรรมเนียมที่ตีงาม

คัมภีร์ซือจิง หนังสือที่ได้รวบรวมบทกวีและเพลงต่าง ๆ ที่มีผลต่อปัญญาชนในจีนยุคนั้นอย่างมากทั้งบทกวีเกี่ยวกับความรัก บทกวีพื้นบ้านหรือบทกวีที่เชิดชูบรรพบุรุษและเกียรติคุณของชนเผ่าโจว มีคำกล่าวหนึ่งว่า 哲夫成城, 哲妇倾城 ชายมีปัญญาพาเมืองเกิด หญิงมีปัญญาพาเมืองล่ม

จากคำกล่าวหนึ่งในช่วงยุคราชวงศ์สุยและราชวงศ์ถัง มีกลอนภาษาจีนว่า 男子有德便是才, 女子无才便是德 :ชายที่มีคุณธรรมนับเป็นความสามารถ หญิงไม่มีความสามารถนับเป็นคุณธรรม

ทั้งสองประโยคนี้นี้ต่างมีความหมายไปในทางเดียวกัน คือ การที่ผู้ชายมีความรู้ความสามารถนั้นเป็นเรื่องที่ดีมีคุณธรรมและควรเชิดชู ส่วนผู้หญิงที่ดีแม้จะมีความสามารถ แต่ต้องไม่ทำตัวก้าวร้าวให้โดดเด่นกว่าผู้ชายที่เป็นสามีของตน ต้องรู้จักวางตัวให้เรียบร้อย สงบเสงี่ยม และเชื่อฟังสามีของตน ถ้าหากผู้หญิงไม่ดำรงตนอยู่ในกรอบ แต่มายุ่งเกี่ยวกับการเมือง ก็จะทำให้เกิดการล่มจม (泽霖 : 2558)

เพื่อสอนให้ผู้หญิงอยู่ในกรอบ จึงเกิดการเขียนหนังสือ เตือนหญิง วรรณกรรมสอนหญิงที่ได้รับอิทธิพลจากคำสอนของขงจื้อโดยหนึ่งในคำสอนที่มีอิทธิพลต่อสังคมจีน คือ ปรัชญาขงจื้อที่กล่าวถึงสตรีไว้ว่า

สตรีควรมีความอ่อนน้อมถ่อมตน เป็นจริยธรรมที่สั่งสอนกันมาตั้งแต่โบราณ ดังคำกล่าวตอนหนึ่งของวรรณกรรมเตือนหญิงของจีนที่ว่า “เคารพบนอบ รู้อาวุโส ทำดีไม่แฉ่ง ทำผิดไม่หนี ทนคำ

หยามหมิ่น ย่ำเกรงเป็นนิจ นับเป็นผู้อ่อนน้อมถ่อมตน แต่รุ่งยันคำ ไม่เกี่ยงการงาน ตนรับจัด การ ไม่ละไม่เล่น ทุกอย่างสำเร็จ ฝีมือประณีต นับว่าอุตสาหะ” ซึ่งคำกล่าวนี้ถือเป็นการรักษามารยาทสตรีไว้ตามปรัชญาของขงจื้อ

สตรีต้องรู้จักผิดชอบชั่วดี โดยต้องรู้จักปรับปรุงตนเองให้เป็นผู้มีจิตใจดี ไม่หยาบกระด้าง ละเว้นการทำสิ่งไม่ดีหรือสิ่งที่ไร้คุณธรรมตามปรัชญาขงจื้อ เช่น การไม่ฟังสิ่งคำนิทาหรือคำว่าร้าย การไม่นำตัวเองเข้าไปอยู่ในสถานที่มัวหมอง การแต่งตัวให้เรียบร้อยไม่สร้างความอวดแก่ชายอื่น เป็นต้น

สตรีต้องเชื่อฟังผู้อื่นเป็นสำคัญ นั่นคือเมื่อยังอยู่ในช่วงวัยเยาว์และใช้ชีวิตอยู่กับพ่อแม่ ก็ควรเชื่อฟัง และปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพ่อแม่อย่างเคร่งครัด แม้กระทั่งจะยกตนไปเป็นลูกสะใภ้ใครก็ ต้องยอมทำตาม จึงจะขึ้นชื่อว่าเป็นลูกกตัญญู และหากออกเรือนไปอยู่กับสามีก็ต้องอยู่ในโอวาท และปฏิบัติตามคำของสามี จึงขึ้นชื่อว่าเป็นศรีภรรยาที่ดี

สตรีต้องใช้ชีวิตเพื่อบุรุษ เมื่อออกเรือนชีวิตของสตรีก็เหมือนตกเป็นของสามี เพราะสามีจะเป็นผู้วางกฎเกณฑ์ต่างๆ ในครอบครัว ส่วนหน้าที่ของภรรยาก็คือต้องปรนนิบัติสามีและญาติพี่น้องของสามีด้วย พร้อมดูแลงานบ้านงานครัวไม่ให้ขาดตกบกพร่อง และรับผิดชอบในการจัดเตรียมเครื่องเช่นไหว้บรรพบุรุษ ซึ่งเป็นสิ่งที่สตรีปฏิบัติสืบทอดกันมายาวนาน (顾伟列 : 2554)

มีคำสอนของขงจื้อที่ถูยกยกมาเป็นทีพูดถึงบ่อยๆ คือ 三从四德 (sān cóng sì dé) หรือหลักสี่คุณธรรม สามคล้อยตาม กล่าวง่าย ๆ คือ สามคล้อย ขณะที่ยังไม่ออกเรือนคล้อยตามบิดา เมื่อออกเรือนคล้อยตามสามี และเมื่อสามีถึงแก่กรรมแล้วคล้อยตามบุตรชาย ส่วน สี่คุณธรรม คือ นารีธรรม นารีพงษ์ นารีลักษณะ นารีกิจ เป็นกรอบคุณธรรมที่ใช้ในการอบรมกุลสตรีชั้นสูง ถูกสร้างภายใต้แนวคิดของขงจื้อ ให้ความสำคัญกับลำดับชั้นชนชั้นในสังคม สถาบันครอบครัว และความสำคัญของเพศชาย

三从 สามคล้อยตาม

คำสอนนี้แบ่งแยกย่อยของเป็นสามช่วง คือ ก่อนแต่งงาน, แต่งงานแล้ว และหลังสามีตาย

- 未嫁从父 (wèi jià cóng fù) หญิงสาวที่ยังไม่ออกเรือนก็ต้องปฏิบัติตามคำสั่งสอนของบิดา
- 出嫁从夫 (chū jià cóng fū) แต่งงานแล้วก็ต้องเชื่อฟังคำสามี
- 夫死从子 (fū sǐ zòng zǐ) หากสามีตายต้องเชื่อฟังบุตรชาย

四德 สี่คุณธรรม

เป็นมาตรฐานหลักที่ใช้วัดคุณสมบัติของหญิงสาวโดยทั่วไป ถือเป็นกรอบคำสอนนี้ที่บ่งบอกคุณค่าของหญิงสาวแต่ละคน และยังใช้แบ่งแยกชั้นชั้นของหญิงอีกด้วย โดยหลักสี่คุณธรรมข้างต้นประกอบด้วย...

- 妇德 (fù dé) ต้องมีคุณธรรมดี ดำรงอยู่ในกรอบที่ควร กิริยามารยาทเพียบพร้อม
- 妇言 (fù yán) มีมธุรสวาจา (พูดจาอ่อนน้อม อ่อนหวาน สัตย์ซื่อ ไม่เล่นลิ้น)
- 妇容 (fù róng) รูปร่างหน้าตาสะอาดสะอ้าน
- 妇功 (fù gōng) การบ้านการเรือนไม่ขาด (พีหญิง : 2561)

จากคำสอนนี้ทำให้จีนเป็นประเทศที่มีทัศนคติให้ความสำคัญกับเพศชายเป็นที่หนึ่งตามค่านิยมของลัทธิขงจื้อ โดยคำสอนเหล่านี้มีเป้าหมาย คือ กำหนดให้ผู้หญิงต้องเชื่อฟัง และดูแลปฏิบัติผู้ชายเท่านั้น ไม่เปิดโอกาสให้ผู้หญิงมีอำนาจเหนือกว่า หรือเท่าเทียมกับเพศชาย และผู้หญิงที่มีคุณสมบัติครบก็จะถูกมองว่าเป็นกุลสตรีอันดีงาม เหมาะสมที่จะแต่งเป็นเข้าตระกูลได้ แต่ถ้าขาดไปก็ จะถูกมองว่าเป็นผู้หญิงไม่ดีที่ไม่ได้รับการอบรมสั่งสอน

เมื่อมาถึงในยุคปัจจุบันแนวความคิดจากคำสอนของขงจื้อได้ถูกปฏิบัติกันมาอย่างยาวนานจนเป็นวัฒนธรรมที่ยึดถือมั่นของชาวจีน

ผู้เขียนจึงมีการใช้ตัวละครเอกหญิงของนวนิยาย ชุด โฉมงามมัจฉา แสดงออกถึงการหลุดพ้นจากอำนาจบิดาธิปไตย ด้วยแนวคิดสตรีนิยมสายวัฒนธรรม และได้รับการยอมรับจากเพศชาย

จ้าวฉิง

ในจีนยุคปัจจุบันเธอคือ แพทย์หญิงนิติเวชมือหนึ่งของจีน มีความสามารถทางด้านการชันสูตรศพอย่างแม่นยำ อีกทั้งยังเป็นผู้หญิงที่ฉลาด สิ่งที่คุณเขียนบรรยายตัวละครจ้าวฉิงมา แสดงให้เห็นว่าหน้าที่โอกาสในการทำงานของเธอนั้นสูงเป็นอย่างมาก เมื่อข้ามเวลามาถึงฉากของเรื่องแล้ว เธอไม่ได้แสดงอาการตกใจมากนัก และค่อย ๆ คิดจนสามารถเข้าใจได้ว่าเธอเผชิญกับสถานการณ์ไหนอยู่

และเมื่อได้ข้ามไปแล้วเธอก็แสดงความสามารถในด้านการชันสูตรศพ จนทุกคนตกใจ และประหลาดใจที่ผู้หญิงสามารถชันสูตรศพได้ดี และค่อย ๆ ยอมรับความสามารถของเธอในที่สุด

จ้วฉิ่งแสดงความสามารถในการชันสูตรศพครั้งแรก ในคดีลับเปลี่ยนเสปียงทหาร

เจ้าเด็กนี่เห็นเขาเป็นลูกน้องจริง ๆ ด้วย โมไปบ่นอุบในใจ ทว่ากลับขยับมือตามที่ร่างเล็กบอก อย่างไม่อาจควบคุมตนเอง โมไปค่อย ๆ ยกคอหลินไปคั่งขึ้นเบา ๆ เมื่อใช้มือรื้อรอยบนบนคอให้เรียบ รอย รัตบนคอของศพก็ปรากฏอยู่ชัดเจน

"บนตัวผู้ตายไม่ปรากฏบาดแผลภายนอกอื่นๆ ไม่มีอาการของยาพิษ มีอาการขาดอากาศหายใจ ปรากฏชัดเจน ผู้ตายถูกผ้ารัดคอจนขาดอากาศหายใจตาย"

(เพชรยอดคทา 1 2557 : 93)

และคดีต่อมาที่หน้าห้องพระโรง ในคดีวางยาพิษของค์หญิงเป๋ยฉี เธอสามารถหาสาเหตุการ ตายที่แท้จริงได้จนต้นยี่หลันประหลาดใจในความสามารถของเธอ

เธอหาพบแล้ว จ้วฉิ่งแหวกเส้นผมตรงท้ายทอยออกอย่างระมัดระวัง พุดต่อไปอย่างสงบ "บริเวณ หนึ่งนิ้วเหนือท้ายทอยผู้ตาย พบแผลเข็มแทงขนาดเล็ก ปากแผลผิวเรียบ หนึ่งศัรษะโดยรอบปรากฏสีดำ ซ้ำ พอกดแล้วจะมีเลือดชั้นสีดำปรากฏเล็กน้อย"

ที่ท้ายทอยมีรอยเข็มได้อย่างไร?

ในห้องพระโรงมีเสียงคุยกันจ้อแจดังขึ้นอีกครั้ง ผู้ที่ยืนอยู่ใกล้มานักก็กลับไร้เสียงพูด เพียง ครุ่นคิดกันอย่างจริงจัง

ต้นยี่หลันสะกิดความสงสัยไว้ในใจแทบไม่ได้ ตกลงชิงเฟิงเป็นศิษย์ใครกันแน่? ดูจากขั้นตอนการ ชันสูตร การบอกเล่าลักษณะเด่นของศพและระดับความละเอียดในการชันสูตรของนางไม่แพ้หัวใจชั้นเยี่ยม คนใดในโลกนี้ แม้จะนับตัวเองด้วยแล้วก็ตาม

(เพชรยอดคทา 1 2557 : 292-293)

จนมาสู่การยอมรับความสามารถของเธอในที่สุด

ความละเอียดรอบคอบของนางมักนำความชื่นชมและประหลาดใจมาสู่เขาเสมอ เรื่องเสื้อผ้า เอาไว้ก่อน สำหรับการหัดตัวของกล่ามเนื้อหว่าใจนั้น ต้นยี่หลันยังไม่เข้าใจจริงๆ จึงตัดสินใจขอกำชี้แนะ อย่างเปิดเผย "ข้าจะบรรยายลักษณะศพ แล้วขอให้ท่านวิเคราะห์ให้ได้หรือไม่?"

(เพชรยอดคทา 1 2557 : 361)

ก๊อวิน

ในจินยุคปัจจุบันเธอคือ สารวัตรฝีมือดีและเคยผ่านการฝึกทหารและภารกิจต่าง ๆ มากมาย และเธอนั้นเชื่อในเรื่องความเท่าเทียมของเพศชายและเพศหญิงเป็นอย่างมาก เมื่อข้ามเวลามายังฉากของเรื่อง เธอต้องมาอาศัยอยู่ในจวนแม่ทัพ ซึ่งเต็มไปด้วยผู้ชายที่มีความคิดแบบอำนาจปีศาจไปเสีย ทำให้เธอต้องดิ้นรนและพิสูจน์ตัวเองว่าเธอมีความสามารถไม่ใช่เป็นเพศหญิงที่น่ารำคาญในแบบที่พวกเขาคิด

โดยเฉพาะกับซูหยี่ ที่มีมักมีทัศนคติด้านลบกับผู้หญิง

ไฟโตะของซูหยี่ยิ่งโหมกระพือ เขายกปลายดาบในมือชี้หน้าหญิงสาว ตะคอกด้วยน้ำเสียงดุร้าย "อย่านึกว่าเป็นสตรีแล้วจะลอยหน้ากับข้าได้ ที่นี่คือลานฝึก คือที่ที่ชายหนุ่มใช้ฝึกทหาร สตรีสัก ตัว ไม่มีสิทธิ์เดินเข้ามาให้ทำผู้ชายในนี้ จำเอาไว้ด้วย"

ตัว...

บุรุษตรงหน้าคำก็สตรีสองคำก็สตรี

แต่ที่ย้วยอารมณ์โกรธของก๊อวินได้จริงๆ เห็นจะเป็นคำว่า 'ให้ทำผู้ชาย'

(เพชรยอดขุนพล 1 2558 : 80)

ซูหยี่ไม่เข้าใจอะไรเลย เห็นแต่ที่รองจ้องมองภรรยาน้อยของพี่ใหญ่ตาเป็นมันจึงตะคอกเสียงต่ำอย่างโมโห "พี่รอง ลานฝึกยุทธ์ไม่ใช่ที่ที่จะให้สตรีมาวางอำนาจใหญ่โต จะปล่อยนางไว้ไม่จัดการได้หรือ"

(เพชรยอดขุนพล 1 2558 : 80)

และนำไปสู่การแข่งฝึกทหารระหว่างก๊อวินกับซูหยี่

ซูเหรินกับซูหยี่วนตากตะลึง ท่านรองแม่ทัพขมวดคิ้วมองหญิงตรงหน้า ถามเสียงเย็นชา "เจ้าแน่ใจนะว่าจะแข่งลอบโจมตียามวิกาล?" แม่ตึกตาน้อย...ถึงตอนนั้นอย่าหาว่าขำรังแกละ ลอบโจมตียามวิกาลนั้นเป็นทักษะที่ยากที่สุด ต้องอาศัยทั้งฝีมือและเท้าที่เสียบกริบ ทั้งแผนการย่อมต้องวางไว้หลายขั้นตอน นับเป็นด่านทดสอบขุนพลที่หินที่สุดมาโดยตลอด

แน่ใจสิ... นำทัพจัดกระบวนนั้นเธออาจไม่ใช่คู่ต่อสู้ของซูหยี่ หากเทียบกันแล้ว สารวัตรขาโหดถนัดรบแบบกองโจร สายงานด้านสืบสวนของเธอนั้นการทำงานเดียว ทุกการตัดสินใจต้องเสียบกริบเสียบคม เธอขึ้นแท่นมือปราบค่าตัวแพงที่สุดในเอเชียเพราะชื่อเสียงทางด้านนี้ อวิ้นพยักหน้าอย่างแน่วแน่ "แน่นอน...จวนแม่ทัพมียอดทหารสามพันนายใช้ซ้อมทดสอบได้พอดี ดูซิว่าทหารที่ข้ากับซูหยี่ฝึกออกมา ทัพไหนจะลอบโจมตียามวิกาลได้สำเร็จ"

"ได้!" ในเมื่อนางไม่กลัวตาย เขาก็จะช่วยส่งเสริมก็แล้วกัน ชูหีชี้ไปทางทหารหลายพันนายที่ บัดนี้ยืนรายล้อม กล่าวเสียงก้อง "บุรุษเหล่านี้ล้วนเป็นยอดทหารของทัพหลวงสกุลชู ขอให้เจ้าเลือกก่อน เลยกี่แล้วกัน"

(เพชรยอดขุนพล 1 2558 : 87)

ก๊อวินฝึกทหารอย่างหนักท่ามกลางความไม่พอใจของทหารที่ต้องมาฝึกกับเธอ แต่เธอก็สามารถทำให้พวกเขายอมรับได้ด้วยความสามารถที่เธอมี จนในที่สุดเธอก็แข่งชนะชูหีชี้ และทหารที่เธอฝึกออกมานั้นก็มีคุณภาพอย่างมาก

ก๊อวินบอกปัดอย่างไม่ใส่ใจ "ในเมื่อทุกคนล้วนเป็นต้นกล้าชั้นดีอย่างนั้นก็ไม่ต้องเลือกละ แบ่งเป็นสองฝั่งก็แล้วกันฝั่งซ้ายของเจ้า ฝั่งขวาของข้า"

แทบจะได้ยินเสียงโห่ออกมาจากทหารทางฝั่งขวา ส่วนฝั่งซ้ายแอบดีใจ ทหารแต่ละนายมอง สบตากันอย่างมีความหมาย

(เพชรยอดขุนพล 1 2558 : 90)

แต่ละคนจ้องตากัน ในใจพลันบังเกิดเพลิงโทสะ

นางปีศาจนี้หมายความว่าอย่างไร? ให้นั่งยองๆ ลงบนพื้นมือโพล่หลังราวกับนักโทษแล้วกระโดด เหมือนนกไปข้างหน้า? นี่มันทำอะไร? คนกลุ่มใหญ่ไม่ยอมเคลื่อนไหวแม้แต่นิดเดียว

ก๊อวินขมวดคิ้วแน่น พุดเสียงกร้าว "ปฏิบัติ!!"

ทันใดนั้น พลทหารหนุ่มคนหนึ่งที่ยืนอยู่ไม่ห่างจากก๊อวินนักก็ก้าวพรวดออกมา ร่างสูงใหญ่เปล่ง ไอ้อร้อนแห่งโทสะหนักหน่วง เขาตะคอกเสียงเข้มว่า "แม้เมื่อครูพวกข้าจะแพ้เจ้า แต่อย่างไรก็ตาม พวกข้าก็เป็นชายชาติทหารที่อาสาบรบเพื่อปกป้องบ้านเมือง เจ้าจะมายามเกียรติพวกข้าด้วยการให้นั่งกระโดดไปมาเหมือนนก แบบนี้ไม่ได้"

หยามเกียรติรี?

(เพชรยอดขุนพล 1 2558 : 99)

"ข้าหมดปัญญาจะสอนพวกเจ้าแล้ว เราคงต้องยอมแพ้อ้อมแม่ทัพชูหีชี้...ต่อจากนี้... ใครอยากจะ แยกย้ายกันไปไหนก็ไป"

นานนัก... รู่ๆ ด้านหลังก็เกิดเสียงอีกทีก็แปลกๆ

สาววิตรกู่หันกลับมา มอง เห็นหนุ่มเลือดร้อนที่ทำเธอปวดเศียรมาตลอดสองวันพากันคุกเข่าทั้งสองข้างลงกับพื้นดังปังๆ สองมือวางราบและโน้มกายนาบพื้นดินทำการคารวะอย่างจริงจัง สายตาอันแน่วแน่ทั้งห้าร้อยคู่จ้องตรงมาที่เธอ...ไร้ซึ่งความกังขา ปราศจากความโอหังเสียสิ้น

"อาจารย์"

"อาจารย์"

"อาจารย์"

ทุกคนตะโกนขึ้นโดยพร้อมเพรียง

"ศิษย์ช่างใจเขลาหนัก ขออาจารย์ ได้โปรดสอนวิธีป็นขึ้นยอดเขาให้พวกเราด้วยเถิด"

(เพชรยอดขุนพล 1 2558 : 147)

กู่วีนชุกกล่องไม้เหนือศีรษะ ความโกลาหลกทั้งหลายทั้งปวงพลันหยุดนิ่ง การต่อสู้หยุดลง ทั้งมือทั้งขาของผู้คนล้วนแต่ชะงักค้าง

ท่ามกลางความเงียบ ไม่มีกระหังเสียงของลมหายใจ รวากับทุกสิ่งเป็นเพียงภาพฝันจากนั้นก็...

"เฮ———" กองทัพต้นกล้าของอาจารย์กู่โห้ร้องกันดังขรมเสียงแห่งชัยชนะสะท้านสะเทือน แม้แต่กำแพงค่ายยังสั่นคลอน

กู่วีนอมยิ้ม มองขึ้นไปบนหอสังเกตการณ์ ตะโกนเสียงดังลั่น "พวกเราชนะแล้ว"

นางชนะแล้วจริงๆ... ชูเร็นกับหันชู่มองกล่องไม้ในมือของชิงโม่จากนั้นทั้งคู่ก็ประสานเสียงหัวเราะ พวกเขาเดินลงจากหอคอยสูงออกมาเผชิญหน้ากับนางตรงประตูกำแพง ทหารทั้งสามฝ่ายเห็นคุณชายรองก็รีบตั้งแถวยืนตรงกันอย่างเป็นระเบียบ

(เพชรยอดขุนพล 1 2558 : 292-293)

จากที่กล่าวมาจะทำให้เห็นว่าตัวละครเอกหญิงทั้งสองที่ข้ามเวลามาจากยุคที่ชายหญิงเท่าเทียมกันแล้วสามารถทำให้ผู้ชายยอมรับได้ตามแนวคิดสตรีนิยมสายวัฒนธรรม และสิ่งที่ทำให้พวกเขายอมรับเธอก็คือความสามารถที่เก่งกาจ และความฉลาดของพวกเธอเอง โดยไม่ได้เรียกร้องความเท่าเทียมจากพวกเขาตรงๆ แต่เลือกที่จะแสดงให้เห็นว่าเธอมีความสามารถ และบางครั้งก็อาจจะเก่งกว่าผู้ชายบางคนด้วย

บรรณานุกรม

หนังสือ

- กุหลาบ มัลลิกะมาส. (2522). **วรรณคดีวิจารณ์**. พิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เฉียนลู่. (2557). **เพชรยอดคทา 2 เล่ม**. แปลจาก(错嫁良缘之洗冤录) โดย เปรมสินี หยู และคณะ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : ห้องสมุดดอกท้อคอม.
- เฉียนลู่. (2558). **เพชรยอดขุนพล 3 เล่ม**. แปลจาก(错嫁良缘之一代军师) โดย เปรมสินี หยู และคณะ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : ห้องสมุดดอกท้อคอม.
- เฉียนลู่. (2558). **เพชรยอดบัลลังก์ 3 เล่ม**. แปลจาก(错嫁良缘之后宫疑云) โดย เปรมสินี หยู และคณะ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : ห้องสมุดดอกท้อคอม.
- สรณัฐ ไตลังคะ. (2560). **ศาสตร์และศิลป์แห่งการเล่าเรื่อง**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- สายทิพย์ นุกูลกิจ. (2543). **วรรณกรรมไทยปัจจุบัน**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : บริษัทเอสอาร์พรีนติ้งแมสโปรดักส์จำกัด.
- อัญชลี แจ่มเจริญ. (2530). **จิตวิทยาธุรกิจ**. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยครูสวนสุนันทา.

บทความในวารสาร

- กาญจนา เหล่าโชคชัยกุล. (2558). **วัฒนธรรมจีนในมุมมองของผู้บริโภคชาวไทยศึกษาผ่านตลาดวรรณกรรมจีนร่วมสมัยประเภทนิยาย**. วารสารการประชุมวิชาการและเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 35 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ (มิถุนายน): 79-80.

สารนิพนธ์

- ชุตติกาญจน์ แฉวงษ์. (2561). **การวิเคราะห์แนวคิดและตัวละครชายในนิทานพื้นบ้านเวียดนาม**. บทความวิจัยปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต, สาขาวิชาเอเชียศึกษา, คณะอักษรศาสตร์, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- บรรณวัชร อุยานุกิจกุล. (2557). **การวิเคราะห์ตัวละครเอกในวรรณกรรมแปลจีน เรื่อง ดาวตกผีเสื้อ กระบี่**. บทความวิจัยปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต, สาขาวิชาเอเชียศึกษา, คณะอักษรศาสตร์, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- ปิยพร คลศิลป์. (2552). การศึกษาบทบาทของผู้หญิงในนิทานพื้นบ้านล้านนา. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาและวรรณกรรมล้านนา, คณะมนุษยศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ปวรวรรณ พิงพิติพรชัย. (2555). การวิเคราะห์ตัวละครเอกในนวนิยายแปลญี่ปุ่นเรื่องฆาตกรรมคืนฝนดาวตก. บทความวิจัยปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต, สาขาวิชาเอเชียศึกษา, คณะอักษรศาสตร์, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศศิธร คงสุขสวัสดิ์. (2560). นวนิยายแปลจีนเรื่อง แม่ทัพอยู่บน ข้าอยู่ล่าง : องค์ประกอบ กลวิธี และ คุณค่า. บทความวิจัยปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต, สาขาวิชาเอเชียศึกษา, คณะอักษรศาสตร์, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อัชมา มหาพสุธานนท์. (2553). ความเป็นหญิงจีนในนวนิยายของสตรีจีนยุคหลังเหมา. วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาวรรณคดีและวรรณคดีเปรียบเทียบ, คณะอักษรศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สื่อออนไลน์

- พีหญิง. (2561). สี่คุณธรรม สามคัล้อยตาม : คุณสมบัตินิฐานของสุดยอดหญิงจีนยุคโบราณ. สืบค้นได้จาก <https://www.dek-d.com/writer/50407/>
- วิชา สันทนาประสิทธิ์. (ม.ป.ป.). การเขียนบทเพื่อสร้างสรรค์สื่อดิจิทัล. สืบค้นได้จาก www.teacher.ssru.ac.th/witcha_sa/file.php/1/CAM2205/powerpoint/w3digitalscript.pdf
- วินัย สุกใส. (2553). วิวัฒนาการวรรณกรรมจีนในภาษาไทย ตั้งแต่พ.ศ.2411-2475 (ตอนที่ 1). สืบค้นได้จาก <https://tci-thaijo.org/index.php/CSJ/article/view/55468>
- 泽霖. (2558). “女子无才便是德”的真义. สืบค้นได้จาก <https://www.epochtimes.com/gb/15/3/6/n4380889.htm>
- 顾伟列. (2554). 中国文化. สืบค้นได้จาก <https://www.zhihu.com/question/41156926>